

Dziennik Urzędowy L 206

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

11 sierpnia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 803/2011 z dnia 4 sierpnia 2011 r. w sprawie uchylenia cła wyrównawczego na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii oraz zakończenia postępowania w odniesieniu do takiego przywozu w następstwie przeglądu zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 804/2011 z dnia 10 sierpnia 2011 r. dotyczące wprowadzenia w życie rozporządzenia (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 19
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 805/2011 z dnia 10 sierpnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego oraz wydawania określonych certyfikatów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 ⁽¹⁾ 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 806/2011 z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej fluchinkonazol, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE ⁽¹⁾ 39
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 807/2011 z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej triazoksyd, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 44

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 808/2011 z dnia 10 sierpnia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	48
--	----

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2011/499/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotycząca zmiany i przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/450/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie.....	50
★ Decyzja wykonawcza Rady 2011/500/WPZiB z dnia 10 sierpnia 2011 r. dotycząca wprowadzenia w życie decyzji 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii.....	53

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 803/2011

z dnia 4 sierpnia 2011 r.

w sprawie uchylecia cła wyrównawczego na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii oraz zakończenia postępowania w odniesieniu do takiego przywozu w następstwie przeglądu zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 597/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z państw niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) W maju 2005 r., w następstwie połączonego przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego („połączony przegląd”), Rada, w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005⁽²⁾, nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania, a mianowicie na trójwodzian amoksyliny, trójwodzian ampicyliny i cefaleksynę, nieoferowane w mierzalnych dawkach, bądź w formach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej („produkt objęty postępowaniem”) objętych kodami CN ex 2941 10 00 i ex 2941 90 00, pochodzących z Indii. Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości od 17,3 % do 32 %. Pierwotne środki wprowadzone zostały rozporządzeniem Rady (WE) nr 2164/98⁽³⁾.
- (2) W następstwie częściowego przeglądu okresowego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1176/2008⁽⁴⁾, zmieniła stawkę cła wyrównawczego mającą zastosowanie do jednego indyjskiego eksportera.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁵⁾ obowiązujących ostatecznych środków Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 713/2005 zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego od dwóch producentów unijnych: DSM i Sandoz („wnioskodawcy”), reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji unijnej niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania.
- (4) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody dla przemysłu unijnego.

- (5) Przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia, oraz zgodnie z art. 10 ust. 9 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja powiadomiła rząd Indii o otrzymaniu prawidłowo udokumentowanego wniosku o wszczęcie przeglądu. Rząd Indii został zaproszony na konsultacje w celu wyjaśnienia sytuacji odnośnie do zawartości wniosku oraz ustalenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Konsultacje nie odbyły się, gdyż rząd Indii odpowiedział bardzo późno na zaproszenie.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 12 maja 2010 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁶⁾, („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 13.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 9.10.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 319 z 29.11.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 21 z 28.1.2010, s. 40.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 123 z 12.5.2010, s. 11.

1.4. Dochodzenie

1.4.1. Okres objęty dochodzeniem

- (7) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

1.4.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (8) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, dostawców surowców, znanych użytkowników, a także rząd Indii, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (9) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (10) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem w Indiach, którzy byli wymienieni we wniosku, za właściwe uznano zbadanie, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wrywkową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Zgłosiło się tylko trzech producentów eksportujących. Dlatego też nie przeprowadzono kontroli wrywkowej.
- (11) Komisja rozesała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych podmiotów, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wpłynęły odpowiedzi od trzech producentów unijnych, trzech producentów eksportujących, a także od rządu Indii. Żaden inny producent nie odpowiedział na kwestionariusz ani nie dostarczył żadnych informacji. Żaden z importerów nie ujawnił się w trakcie kontroli wrywkowej; również w toku dochodzenia żaden importer nie dostarczył Komisji jakichkolwiek informacji ani się nie ujawnił.
- (12) Jeden z producentów stwierdził, że ocena sytuacji przemysłu unijnego powinna również zawierać dane od innego domniemanego producenta unijnego. Jednakże okazało się, że przedsiębiorstwo to nie było producentem produktu objętego dochodzeniem i wniosek ten został odrzucony.

- (13) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących zainteresowanych przedsiębiorstw:

a) producenci unijni:

- DSM Anti-Infectives B.V., Delft (Niderlandy), który odpowiedział na kwestionariusz Komisji również w imieniu DSM Anti-Infectives Chemferm SA, Santa Perpetua de Mogoda (Hiszpania). Te dwie spółki są w niniejszym dokumencie łącznie nazywane „DSM”,
- Deretil SA (uprzednio DSM Anti-Infectives Deretil SA), Almeria, Hiszpania, nazywane „Deretil”, oraz
- Sandoz GmbH, Kundl (Austria), którzy odpowiedzieli na kwestionariusz Komisji również w imieniu Sandoz Industrial Products SA, Barcelona (Hiszpania). Obydwie spółki są w niniejszym dokumencie łącznie nazywane „Sandoz”;

b) producenci eksportujący w Indiach:

- Lupin Limited, Bombaj,
- M/s Surya Pharmaceuticals Ltd., Chandigarh i Baddi, oraz
- Ranbaxy Laboratories Limited, Gurgaon;

c) rząd Indii:

- Ministerstwo Handlu, New Delhi.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (14) Produkt objęty niniejszym postępowaniem jest takim samym produktem jak produkt, którego dotyczy rozporządzenie (WE) nr 713/2005, a mianowicie trójwodzian amoksycyliny, trójwodzian ampicyliny i cefaleksyna, nieoferowane w mierzalnych dawkach, bądź w formach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, objęte kodami CN ex 2941 10 00 oraz ex 2941 90 00, pochodzące z Indii („produkt objęty postępowaniem”).
- (15) Dochodzenie potwierdziło, że – podobnie jak w poprzednim dochodzeniu przeglądowym – produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów eksportujących na krajowym rynku Indii oraz produkty wytwarzane i sprzedawane w Unii przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo zastosowanie, a zatem stanowią one produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

3.1. Wprowadzenie

- (16) Jak już wspomniano w motywie 11, trzech producentów eksportujących ujawniło się i wypełniło kwestionariusz. Jednakże jedynie dwóch z tych trzech producentów eksportujących zgłosiło sprzedaż do Unii produktu objętego postępowaniem w ODP.
- (17) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:

Programy ogólnokrajowe:

- a) program „Advance Authorisation” („AAS”);
- b) program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”);
- c) program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- d) program „Focus Market” („FMS”);
- e) program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”);
- f) program „Export Oriented Units” („EOU”)/Program „Export Processing Zones” („EPZ”)/Program „Special Economic Zones” („SEZ”)
- g) program „Export Credit” („ECS”); oraz
- h) system zwolnień od podatku dochodowego („ITES”).

Programy regionalne:

- i) Program bodźców dla przemysłu stanu Pendżab; oraz
- j) Program bodźców dla przemysłu stanu Gudżarat.
- (18) Wymienione powyżej programy od a) do f) opierają się na ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie dnia 7 sierpnia 1992 r. („ustawa o handlu zagranicznym”). W ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa dokumenty „Foreign Trade Policy” („FTP”) mają znaczenie dla ODP dotyczącego przedmiotowej sprawy, tj. FTP 04-09 oraz FTP Policy 09-14. Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w sierpniu 2009 r. Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”) przedstawił również procedury, które regulują politykę FTP 04-09 i politykę FTP 09-14. „Podręcznik procedur” jest również regularnie aktualizowany.
- (19) Program g) opiera się na przepisach sekcji 21 i 35 A ustawy o bankowości („Banking Regulation Act”)

z 1949 r., która umożliwia Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India – „RBI”) kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.

- (20) Program h) opiera się na ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., która jest corocznie modyfikowana na mocy ustawy o finansach.
- (21) Program i) jest zarządzany przez rząd stanu Pendżab oraz opiera się na polityce przemysłowej i kodeksie środków zachęcających rządu stanu Pendżab.
- (22) Program j) jest zarządzany przez rząd stanu Gudżarat oraz opiera się na polityce bodźców dla przemysłu stanu Gudżarat.

3.2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

- (23) Szczegółowy opis programu zawarto w pkt 4.1.1–4.1.14 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w rozdziałach 4.1–4.30 A dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (24) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 25. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązani” z producentami pomocniczymi mają prawo do udziału w AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz w ramach zapotrzebowania rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w ust. 8.2 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14, tacy jak dostawcy zaopatrujący jednostki zorientowane na wywóz (EOU), kwalifikują się do udziału w AAS w odniesieniu do kategorii „uznane za wywóz”. Wreszcie dostawcom pośrednim producentów-eksporterów przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów zamówień wcześniejszego uwolnienia (ARO) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy.

c) Zastosowanie w praktyce

- (25) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:
- (i) eksport fizyczny: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczanego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu zaliczkowym wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczanego do wywozu;

- (ii) wymaganie roczne: takie zezwolenie zaliczkowe nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może — do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowych wielkości wywozu — dokonywać bezcłowego przywozu każdego surowca używanego do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może wybrać wywóz każdego docelowego produktu zakwalifikowanego w tej grupie produktów przy wykorzystaniu takiego materiału zwolnionego z cła;
- (iii) dostawy pośrednie: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces produkcyjny. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
- (iv) eksport domniemany: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz materiałów do produkcji niezbędnych do wytworzenia towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w ust. 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14. Zdaniem rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w SEZ;
- (v) ARO: posiadacz zezwolenia zaliczkowego, zamierzający sprowadzać materiały do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego, ma możliwość nabycia ich z użyciem ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z zapisem ust. 8.3 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO cła i podatki refundowane są dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- (vi) krajowa akredytywa otwarta przez nabywcę na rzecz sprzedawcy: ten podprogram, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zaliczkowe zostanie unieważnione przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z zapisem w ust. 8.3 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz oraz zwrot ostatecznego podatku akcyzowego).
- (26) Podczas ODP jeden z dwóch współpracujących eksporterów uzyskał zezwolenia w ramach AAS. Przedsiębiorstwo to korzystało z programu i) eksport fizyczny. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.
- (27) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozowy należy wypełnić w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia zaliczkowego. Od połączonego przeglądu został on przedłużony do 36 miesięcy (24 miesiące z dwukrotnym przedłużeniem o sześć miesięcy).
- (28) Aby umożliwić przeprowadzenie kontroli przez władze Indii, posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia rejestru rzeczywistego zużycia („zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji”) dotyczącego towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju, w odniesieniu do każdego zezwolenia zaliczkowego, we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do HOP I 04-09 i HOP I 09-14). Rejestr ten musi zostać skontrolowany przez zewnętrznego biegłego księgowego/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (29) W odniesieniu do korzystania z podprogramu AAS z tytułu wywozu fizycznego w ODP, zarówno ulga przywozowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia zaliczkowego. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia zaliczkowego. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustalana jest przez rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, łącznie z produktami objętymi postępowaniem, i są publikowane przez rząd Indii. Od połączonego przeglądu normy SION zostały skorygowane w dół i w ODP były o 2,3 % do 16,1 % niższe niż podczas połączonego przeglądu, dla głównego zużycia surowców oraz w zależności od produktu i trasy.

- (30) Mimo obniżania się norm SION, okazało się, że dla jednego z typów produktów objętych postępowaniem faktyczne zużycie było wciąż poniżej norm SION. Ponadto okazało się, iż przedsiębiorstwo nie prowadziło obowiązkowego rejestru zużycia, o którym mowa w motywie 28 („załącznik 23”), do sprawdzenia przez zewnętrznego rewidenta. Mimo naruszenia tego wymagania, przedsiębiorstwo nie skorzystało z uprawnień w ramach AAS, które, wobec stwierdzonego przeszacowania norm SION, przekraczały założenia przepisów prawnych.
- d) *Uwagi do ujawnionych informacji*
- (31) Rząd Indii oraz pięciu producentów eksportujących przedstawili uwagi na temat AAS.
- (32) Stwierdzili, że AAS działa jako dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych z systemem weryfikacji zgodnym z przepisami załączników I, II oraz III do rozporządzenia podstawowego, monitorującym powiązanie pomiędzy nakładami importowanymi bezcłowo, a docelowymi produktami przeznaczonymi do wywozu. Rząd Indii dodatkowo stwierdził, że, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, wyrównaniu podlega tylko zwolnienie lub zwrot opłat przewozowych przekraczający opłaty pobierane od przywożonych środków wykorzystywanych do produkcji produktu na wywóz. Jeśli chodzi o system weryfikacji, rząd utrzymywał, że zastosowano adekwatny system weryfikacji. W tym kontekście odniósł się do szeregu elementów weryfikacji, które były dostępne dla rządu Indii dla celów takiej weryfikacji, w tym norm SION, informacji ilościowych na temat dokumentów przywozowych i wywozowych oraz weryfikacji umorzenia po zrealizowaniu przywozu i wywozu. Rząd Indii przypomniał również, że, według programu, w przypadku niezuzycia materiału płaci się pełne cło wraz z odsetkami.
- (33) Producent eksportujący, który korzystał z AAS dla sprzedaży do Unii, nie miał żadnych uwag w sprawie ustaleń dotyczących opisu i stosowania w praktyce, jak wynika z podsumowania przedstawionego w lit. a)–c), ale zgłosił zastrzeżenia do kilku liczb w kalkulacji kwoty subsydium. Kalkulacja została sprawdzona i nie było potrzeby wprowadzenia poprawek, co zostało wyjaśnione zainteresowanemu przedsiębiorstwu.
- e) *Wnioski*
- (34) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. wkład finansowy rządu Indii, który przyznał świadczenie eksportowemu objętemu dochodzeniem.
- (35) Dodatkowo program AAS z tytułu wywozu fizycznego jest niewątpliwie prawnie uzależniony od dokonania wywozu i tym samym uznany za szczególnie i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.
- (36) Przegląd wygaśnięcia potwierdził zatem, iż podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji ani za system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załącznikach I (lit. i)), II (definicja i zasady systemu zwrotu ceł) oraz III (definicja i zasady substytucji ceł zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Mimo że istnieje system lub procedura weryfikacji w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia produktu wywozonego (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego), rząd Indii nie zastosował go skutecznie. Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny rzeczywistego zużycia, gdyż są one zbyt hojne; ponadto ustalono, że rząd Indii nie odzyskuje nadpłaconych kwot. W istocie rząd Indii nie prowadził skutecznej kontroli w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr faktycznego zużycia. Rząd Indii nie przeprowadził również dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych komponentach, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Na końcu potwierdzono, że obowiązkowy zgodnie z prawem udział biegłych rewidentów w procesie weryfikacyjnym nie jest w praktyce zagwarantowany.
- (37) Uwzględniając powyższe, AAS dla eksportu fizycznego stanowi podstawę dla środków wyrównawczych.
- f) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (38) Przy braku dopuszczalnego systemu zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy systemu substytucji ceł zwrotnych korzyść stanowiąca podstawę środków wyrównawczych to umorzenie całkowitych przywozowych należności celnych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym oraz z argumentem rządu Indii wspomnianym w motywie 32, należy zauważyć, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się wyrównanie nie tylko „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) do rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. W związku z tym, jeżeli stwierdzi się brak odpowiedniego systemu monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, zastosowanie ma natomiast zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (utrącony dochód), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Zgodnie z częścią II załącznika II oraz częścią II załącznika III do rozporządzenia podstawowego obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie

ustalenie wystarczających dowodów pozwalających odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.

- (39) Kwotę subsydiów dla eksportera, który korzystał z AAS, obliczono na podstawie niepobranych ceł przywózowych (cła podstawowe i szczególne cła dodatkowe) na materiały przywożone w ramach podprogramu stosowanego dla produktu rozpatrywanego w ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne w celu uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu pochodzącego z wywozu produktu objętego postępowaniem podczas ODP, ponieważ subsydium zależy od wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych ani przetransportowanych.
- (40) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 12,3 %.

3.3. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (41) Szczegółowy opis DEPB zawarto w pkt 4.3 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w rozdziale 4 dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (42) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Zastosowanie w praktyce

- (43) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu kredytów w ramach DEPBS, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Zostały one ustalone w oparciu o normy SION (zob. motyw 29) oraz o wartość należności celnych za domniemaną część przywozu, niezależnie od tego, czy cła przywózowe zostały rzeczywiście uiszczone, czy nie. Stawki DEPBS dla produktu objętego postępowaniem w ODP wynosiły 8 % dla trójwodzianu amoksycyliny oraz 7 % dla trójwodzianu ampicyliny i cefaleksyny. Stawki te były zatem we wszystkich przypadkach wyższe niż w okresie połączonego przeglądu.
- (44) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W chwili dokonywania transakcji wywozu eksporter musi złożyć do władz indyjskich deklarację wskazującą, że wywóz produktu odbywa się na podstawie programu DEPBS. Aby produkty mogły być wywiezione, indyjskie władze celne wystawiają podczas trwania procedury wysyłkowej eksportowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu

w ramach DEPBS, jaka ma zostać przyznana dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna wysokość korzyści, jakie uzyska. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez organy celne rząd Indii nie może odmówić przyznania kredytu w ramach DEPBS. Stawka DEPBS służąca do obliczenia korzyści jest stawką obowiązującą w dniu złożenia oświadczenia o dokonywaniu wywozu. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.

- (45) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kredyty w ramach DEPBS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego. Takie kredyty mogą być przeznaczone na zapłatę ceł związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywózowe, z wyjątkiem dóbr kapitałowych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 24 miesięcy od daty wydania.

- (46) Wnioski o kredyty w ramach DEPBS przesyła się drogą elektroniczną i mogą one obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytów w ramach DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w pkt 4.47 dokumentów HOP I 04-09 i 09-14. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w pkt 9.3 dokumentów HOP I 04-09 i 09-14, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane przy nałożeniu niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnienia).

- (47) Stwierdzono, że jeden współpracujący indyjski producent eksportujący korzystał z tego programu podczas ODP.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (48) Rząd Indii stwierdził, że „świadczenie na rzecz odbiorcy” jest mierzalne, a stosowanie środków wyrównawczych w odniesieniu do subsydiów można określić jedynie wtedy, kiedy zezwolenia DEPBS są sprzedawane na rynku, gdyż tylko wtedy przynosiłyby korzyści. Innymi słowy, kredyty w ramach DEPBS nie byłyby podstawą do zastosowania środków wyrównawczych, gdyby były użyte do płacenia cła za towary przywożone, które służą jako komponenty dla produkcji wywożonych towarów.

e) Wnioski w sprawie DEPBS

- (49) Program DEPBS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt w ramach DEPBS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywózowych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, który w innym przypadku

byłby należny. W dodatku kredyty w ramach DEPBS przynoszą korzyści dla eksportera, gdyż poprawiają jego płynność finansową, nie tylko jeżeli zezwolenie zostaje sprzedane na rynku, jak twierdziły rząd Indii, ale również jeżeli jest użyte do płacenia cła za towary przywożone.

- (50) Poza tym korzyści w ramach DEPBS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu, i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (51) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji ceł zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura potwierdzająca, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonego produktu lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywózowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (52) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w kontekście kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z należności celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (53) W świetle powyższego, za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści DEPBS, jako sumy kredytów przyznanych na wszystkie transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.
- (54) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby

otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (55) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wskazane kwoty subsydiów zostały przydzielone względem łącznego obrotu w wywozie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.
- (56) W związku z powyższym stawka subsydium ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego korzystającego z tego subsydium w ODP wynosi 6,9 %.

3.4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) *Podstawa prawna*

- (57) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w rozdziale 5 dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) *Kwalifikowalność*

- (58) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (59) Zgodnie z warunkiem obowiązku wywozu spółka może przywozić dobra kapitałowe (nowe i używane dobra kapitałowe, niemające więcej niż 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu po otrzymaniu wniosku i zainkasowaniu opłaty rząd Indii wystawia zezwolenie EPCGS. Program przewiduje obniżoną stawkę cła przywózowego wynoszącą 5 %, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić zobowiązanie wywozowe, przywożone dobra kapitałowe powinny zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie. Zgodnie z FTP 09-14 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach programu EPCGS ze stawką celną 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.
- (60) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCG mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z uprawnienia na bezcłowy przywóz komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu uznania za wywóz w związku z dostawą dóbr kapitałowych do posiadacza zezwolenia EPCG.
- (61) Stwierdzono, że obaj współpracujący producenci eksportujący korzystali z tego programu podczas ODP.
- d) *Uwagi do ujawnionych informacji*
- (62) Po ujawnieniu informacji rząd nie zgodził się z uznaniem programu EPCGS za wymagający stosowania środków

wyrównawczych. Twierdził w szczególności, że subsydia w ramach EPCGS odnoszące się do zakupu dóbr kapitałowych nie powinny być uznawane za uzależnione od dokonania wywozu, w przypadku gdy obowiązek wywozu został wypełniony jeszcze przed ODP. Jeden producent eksportujący, który otrzymał subsydia z programu EPCGS, twierdził, że te subsydia nie powinny być brane pod uwagę, gdyż nie zostałyby użyte w celu nabycia dóbr kapitałowych potrzebnych do produkcji produktu objętego postępowaniem.

e) *Wnioski w sprawie programu EPCGS*

- (63) Program EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja celi stanowi finansowy wkład rządu Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przynosi korzyść na eksportera, gdyż kwota tak zaoszczędzona na przywozie poprawia płynność przedsiębiorstwa.
- (64) Stwierdzenie, że subsydia w ramach EPCGS odnoszące się do zakupu dóbr kapitałowych nie powinny być uzależnione od dokonania wywozu, w przypadku gdy obowiązek wywozu został wypełniony jeszcze przed ODP. Rzeczywiście nie ulega wątpliwości, że EPCGS jest prawnie uwarunkowane prowadzeniem wywozu, ponieważ takich zezwoleń EPCGS nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególnie i stanowiący podstawę do zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Moment, w którym obowiązek wywozowy byłby rzeczywiście spełniony, jest nieistotny w tym względzie. W odniesieniu do kwestii, czy dobra kapitałowe są użyte lub też nie do produkcji produktu objętego postępowaniem, według rozdziału 5.2 dokumentu FTP 09-14, program EPCGS zezwala na przywóz dóbr kapitałowych na etapie przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym (włącznie z całkowitym upustem („CKD”)/częściowym upustem („SKD”), jak również systemami oprogramowania komputerowego). Jest zatem jasne, że dobra nieużyte do produkcji produktu objętego postępowaniem mogą być objęte programem EPCGS. Poza tym ustalono, że obowiązek wywozu w ramach programu EPCGS został spełniony poprzez wywóz produktu objętego postępowaniem. W związku z powyższym wniosek został odrzucony.
- (65) Program EPCGS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu celi zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji celi zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I lit. i) do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (66) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres

amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach dla pożyczek udzielanych w walucie lokalnej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla tego celu.

- (67) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została przydzielona do obrotu w wywozie w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu.
- (68) Stopa subsydiowania współpracujących producentów eksportujących podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1–0,5 %.

3.5. Program „Focus Market” („FMS”)

a) *Podstawa prawna*

- (69) Szczegółowy opis programu FMS znajduje się w pkt 3.9.1–3.9.2.2 dokumentu FTP 04-09, w pkt 3.14.1–3.14.3 dokumentu FTP 09-14, w pkt 3.20–3.20.3 dokumentu HOP I 04-09 oraz w pkt 3.8–3.8.2 dokumentu HOP I 09-14.

b) *Kwalifikowalność*

- (70) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (71) W tym programie wywóz wszelkich produktów do państw wymienionych w załączniku 37-C dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14 może podlegać kredytowi celnemu odpowiadającemu 2,5 % wartości FOB produktów wywiezionych w ramach programu. Niektóre rodzaje działalności wywozowej są wyłączone z programu, np. wywóz towarów wwiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót w wywozie podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych. Wyłączone z programu są także niektóre typy produktów, np. diamenty, metale szlachetne, rudy, zboża, cukier i produkty ropopochodne.
- (72) Kredyty celne w ramach FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty przyznania zaświadczenia o uprawnieniach do odpowiedniego kredytu. Mogą one być wykorzystane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywzowowych dowolnych komponentów lub produktów włącznie z dobrami kapitałowymi.
- (73) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, w którym dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub przesyłki towarów. W przypadku gdy wnioskodawca dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu), rząd Indii nie może już odmówić przyznania kredytu celnego.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (74) Po ujawnieniu informacji rząd Indii stwierdził, że dopóki zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu nie zostanie sprzedane na rynku, nie przynosi żadnych korzyści dla odbiorcy, a co za tym idzie – nie podlegałoby środkom wyrównawczym. Twierdzono, że kredyty celne w ramach FMS nie byłyby podstawą do zastosowania środków wyrównawczych, gdyby były użyte do płacenia ceł za towary przywożone, które służą jako komponenty dla produkcji towarów wywożonych. Współpracujący producent eksportujący, który korzystał z programu FMS, stwierdził, że program jest geograficznie związany z innymi państwami, i dlatego nie może podlegać środkom wyrównawczym Unii.

e) Wnioski w sprawie programu FMS

- (75) Program FMS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż zostanie on ostatecznie wykorzystany jako wyrównanie należności celnych przywózowych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, które w przeciwnym przypadku byłyby należne. Ponadto bez względu na to, czy zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest używane do zrównoważenia ceł przywózowych lub sprzedawane na rynku, kredyt celny w ramach FMS przynosi korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (76) Poza tym korzyści w ramach FMS są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu, i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Fakt, iż program FMS nie dotyczy państw Unii, nie zaprzecza ani praktycznym konsekwencjom programu, ani sposobowi, w jaki wykorzystuje się świadczenia w ramach FMS, jak stwierdzono w motywach 72 do 74. Dlatego powyższy argument trzeba było odrzucić.
- (77) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach beczłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Nie istnieje żaden system ani procedura potwierdzająca, które komponenty są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywózowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek komponentów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet

eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych FMS w celu przywozu dóbr kapitałowych, choć dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one używane do wytworzenia produktów wywożonych.

f) Obliczenie kwoty subsydia

- (78) Kwota subsydiów stanowiących podstawę zastosowania środków wyrównawczych została obliczona w przeliczeniu na korzyści, co do których ustalono, że odbiorca uzyskał je w trakcie ODP, zaksięgowanych przez współpracującego producenta eksportującego korzystającego z tego programu na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została przydzielona do obrotu w wywozie podczas ODP, stanowiącego odpowiedni mianownik, ponieważ subsydia zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych.
- (79) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego korzystającego z programu w trakcie ODP wynosi < 0,1 %.

3.6. Program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”)

- (80) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach DFIA podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tych programów w ramach niniejszego dochodzenia.

3.7. Program „Export Oriented Units” („EOU”)/ Program „Export Processing Zones” („EPZ”)/ Program „Special Economic Zones” („SEZ”)

- (81) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach EOU/EPZ/SEZ podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tych programów w ramach niniejszego dochodzenia.

3.8. Program „Export Credit” („ECS”)

a) Podstawa prawna

- (82) Szczegóły programu zostały zawarte w okólniku w sprawie kredytu eksportowego w rupiach/walucie zagranicznej i usług dla eksporterów DBOD nr DIR.(Exp).BC 07/04.02.02/2009-10 wydanym przez RBI, który jest adresowany do wszystkich komercyjnych banków w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (83) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe.

c) *Stosowanie programu w praktyce*

- (84) W ramach tego programu RBI ustala obowiązkowe pułapy stóp procentowych kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, które mogą być stosowane przez banki komercyjne w stosunku do eksporterów. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit”, który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek na sfinansowanie należności z tytułu wywozu. RBI zaleca również bankom udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania wywozu.
- (85) W wyniku stosowania postanowień okólnika głównego RBI eksporterzy mogą otrzymać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu ze stopami procentowymi zwykłych kredytów komercyjnych (kredyty gotówkowe), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla przedsiębiorstw o dobrej zdolności kredytowej. Mogą bowiem one nawet uzyskać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.

d) *Wnioski dotyczące programu ECS*

- (86) Preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS ustanowionego przez okólnik główny RBI, o których mowa w motywie 85, mogą obniżać koszty odsetkowe eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają danemu eksporterowi uzyskanie korzyści w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie wywozu nie jest samo w sobie bardziej bezpieczne od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, jest wyłącznie decyzją handlową danego banku komercyjnego. Różnice w wysokości stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają z metodologii przyjętej przez RBI, polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego. Ponadto banki komercyjne nie byłyby zobowiązane do oferowania kredytobiorcom, korzystającym z finansowania wywozu, korzystniejszych stóp procentowych na kredyty eksportowe udzielane w obcej walucie.
- (87) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że na gruncie art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego oraz Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (ASCM) dla celów ustalenia subsydium nie jest wymagane, by były ponoszone nakłady publiczne, np. by rząd Indii spłacał banki komercyjne; wystarczy, by rząd wyznaczał realizację funkcji

określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) rozporządzenia podstawowego. Bank RBI jest instytucją publiczną, dlatego też podlega definicji „władzy publicznej” określonej w art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI wyznacza jednostkom prywatnym wykonywanie określonych funkcji w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przezeń warunkami, między innymi maksymalnymi pułapami stóp procentowych na kredyty eksportowe, wprowadzanymi w okólniku głównym RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, że banki komercyjne muszą przeznaczyć określoną ilość udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie wywozu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są okólnikiem RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami normalnie należałby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk normalnie stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to, zgodnie z art. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, uznaje się za szczególne i stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych, są zatem uzależnione od dokonania wywozu.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (88) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w ODP a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych wykorzystywanych przez jedyne współpracującego producenta eksportującego korzystającego z programu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została rozdzielona na łączny obrót w ramach wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych ilości.
- (89) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego korzystającego z programu w trakcie ODP była znikoma.

3.9. System zwolnień od podatku dochodowego („ITES”)

- (90) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach ITES podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.10. Program bodźców dla przemysłu stanu Pendżab

- (91) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach programu bodźców dla przemysłu stanu Pendżab podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.11. Program bodźców dla przemysłu stanu Gudżarat

- (92) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach programu bodźców dla przemysłu stanu Gudżarat podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.12. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (93) Kwota subsydiów będących podstawą środków wyrównawczych, określona zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, określona *ad valorem* w odniesieniu do producentów eksportujących, zawiera się między 7,5 % a 12,4 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (94) Uznaje się zatem, iż – zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego – subsydiowanie było kontynuowane w ODP.

3.13. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania

- (95) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania.
- (96) W tej kwestii należy przypomnieć, że w postępowaniu współpracowało jedynie dwóch znanych producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem. Z dostępnych informacji statystycznych z Indii i Unii nie można ustalić udziału tych eksporterów w ogólnej unijnej sprzedaży indyjskich producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem. Jednakże z tych danych statystycznych wynika, że istnieją inni producenci, którzy mogliby sprzedawać do Unii produkt objęty postępowaniem.
- (97) Ustalono, że współpracujący producenci eksportujący w ODP nadal korzystali z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym, przyznanego przez władze indyjskie. Omówione powyżej programy subsydiów regularnie zapewniają korzyści i nie ma przesłanek, by sądzić, że w przewidywalnej przyszłości programy te zostaną zakończone lub zmodyfikowane, ani też, że współpracujący producenci eksportujący przestaną uzyskiwać korzyści w ramach tych programów.
- (98) Brak jest dostępnych informacji, które wskazałyby, że inni producenci eksportujący mieliby zaprzestać korzystania z programów subsydiowania przeanalizowanych

powyżej. Należy zatem stwierdzić, że nadal ma miejsce ogólnokrajowe subsydiowanie.

- (99) Wobec powyższych ustaleń należy stwierdzić, że subsydiowanie trwało nadal w ODP i najprawdopodobniej będzie kontynuowane w przyszłości.

4. PRODUKCJA UNIJNA

- (100) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym następujący producenci unijni wytwarzali produkt podobny w krajach Unii: Sandoz, DSM, Deretil, ACS Dobfar SpA and Antibioticos SA. Wnioskodawcy wystąpili o przegląd wygaśnięcia obowiązujących środków antysubsydacyjnych. W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące producentów unijnych, w tym informacje zawarte we wniosku oraz dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia przeglądownego oraz po jego rozpoczęciu. Na tej podstawie szacowana całkowita produkcja unijna w ODP wyniosła 7 093 tony.
- (101) Producenci unijni, których produkcja stanowi całość produkcji Unii, stanowią przemysł unijny w myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i są oni dalej określani terminem „przemysł unijny”. Z racji tego, że produkt podobny produkowany przez trzech producentów unijnych, którzy odpowiedzieli na kwestionariusze w ODP, reprezentował maksymalnie 95 % ogólnej produkcji unijnej produktu podobnego, te dane producentów uznaje się za reprezentacyjne dla całego przemysłu unijnego.

5. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

5.1. Uwaga wstępna

- (102) W celu analizy wielkości przywozu i tendencji cenowych użyto statystyk Eurostatu dotyczących przywozu dla kodów TARIC 2941 10 10 10, 2941 10 20 10 i 2941 90 00 30 dla lat 2007 i 2008 oraz kodów TARIC 2941 10 00 10 oraz 2941 90 00 30 od roku 2009, które obowiązywały w rozpatrywanym okresie.
- (103) Biorąc pod uwagę liczbę producentów unijnych oraz fakt, że jeden producent unijny produkował produkt podobny w ramach umowy o przerób z innym producentem, informacja dotycząca przemysłu unijnego została ewentualnie przedstawiona za pomocą wskaźników lub w zakresach wartości w celu ochrony poufności danych.

5.2. Konsumpcja na rynku unijnym

- (104) Produkt podobny jest sprzedawany przez przemysł unijny niepowiązanym klientom oraz sprzedawany/przekazywany do powiązanych przedsiębiorstw w celu dalszego przetwarzania.
- (105) Sprzedaż niezwiązanym podmiotom została uznana za „wolny rynek”. Sprzedaż/przekazanie do podmiotów powiązanych zostało uznane za „użytek własny”.
- (106) Przy obliczaniu widocznej konsumpcji produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego w Unii Komisja dodała:
- wielkość całkowitego przewozu do Unii produktu objętego dochodzeniem według danych Eurostatu,
 - wielkość sprzedaży w Unii produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny,

— wielkość użytku własnego produktu podobnego przez przemysł unijny, oraz

— szacowaną sprzedaż produktu podobnego w państwach Unii, wytwarzanego przez przemysł unijny.

- (107) Należy zwrócić uwagę na to, że w celu uniknięcia podwójnego policzenia wielkości sprzedaży sprzedaż dokonana w ramach umowy o przerób pomiędzy dwoma producentami unijnymi została wykluczona z powyższych obliczeń.
- (108) Na podstawie powyższych ustaleń należy stwierdzić, że poziom konsumpcji produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego w Unii stopniowo wzrósł o 28 % w okresie badanym:

Konsumpcja (w tonach)	2007	2008	2009	ODP
Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny	6 601	7 021	7 783	8 423
Wskaźnik	100	106	118	128

5.3. Przywóz z Indii

5.3.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Indii

Przywóz (w tonach)	2007	2008	2009	ODP
Przywóz produktu objętego postępowaniem do swobodnego obrotu	32,6	16,1	1,9	1,4
Wskaźnik	100	49	6	4
Przywóz produktu objętego postępowaniem w ramach systemu uszlachetniania czynnego	45,5	3,7	15,5	14,5
Wskaźnik	100	8	34	32

- (109) Według danych Eurostatu wielkość przywozu produktu z Indii objętego postępowaniem przeznaczonego do swobodnego obrotu zmniejszyła się o 96 % w okresie badanym. Zaobserwowano znaczny spadek o 51 punktów procentowych w 2008 r., po czym spadek o dalsze 43 punkty procentowe w 2009 r. oraz o dwa punkty procentowe w ODP.
- (110) Nieco inną tendencję można było zaobserwować dla przywozu dokonanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego, który nie jest objęty cłem wyrównawczym ani innym cłem. Po początkowym spadku o 92 % pomiędzy 2007 a 2008 r. przywóz wzrósł w 2009 r. i pozostał na relatywnie stabilnym poziomie w ODP.

Średnia cena importowa (EUR/tonę)	2007	2008	2009	ODP
Przywóz produktu objętego postępowaniem do swobodnego obrotu	25 863	28 934	34 758	19 200
Wskaźnik	100	112	134	74
Przywóz produktu objętego postępowaniem w ramach systemu uszlachetniania czynnego	35 616	37 443	30 894	30 044

Średnia cena importowa (EUR/tonę)	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik	100	105	87	84

- (111) Średnia cena importowa produktu objętego postępowaniem z Indii przeznaczonego do swobodnego obrotu wzrosła o 34 % pomiędzy 2007 a 2009 r., po czym gwałtownie spadła w ODP, osiągając poziom o 26 % niższy niż w 2007 r. Również ceny przywozu dokonanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego wykazały tendencję spadkową, zmniejszając się o 16 % w okresie badanym. Różnicę w tendencjach cenowych pomiędzy dwoma systemami przywozowymi można wyjaśnić innym rodzajem produktu objętego postępowaniem, który był głównie przywożony, tj. cefaleksyny, która jest droższa niż inne rodzaje produktów.

Udział w rynku przywozu z Indii	2007	2008	2009	ODP
Przywóz produktu objętego postępowaniem do swobodnego obrotu	0,5 %	0,2 %	0,0 %	0,0 %
Wskaźnik	100	46	5	3
Przywóz produktu objętego postępowaniem w ramach systemu uszlachetniania czynnego	0,7 %	0,1 %	0,2 %	0,2 %
Wskaźnik	100	8	29	25

- (112) Udział w rynku przywozu z Indii przeznaczonego do swobodnego obrotu lub dokonywanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego był bardzo niski w okresie badanym i zmniejszył się w obu przypadkach.
- (113) Jeden producent unijny stwierdził, że przywóz z Indii, który oparty był o dane Eurostatu, został źle oszacowany, gdyż indyjskie statystyki dotyczące wywozu pokazują większe wielkości wywozu od tych wspomnianych w danych Eurostatu. W tym względzie należy zauważyć, że do standardowych metod Komisji należy używanie danych Eurostatu jako podstawy dla statystyk dotyczących przywozu. Poza tym odnotowano, iż indyjskie statystyki dotyczące wywozu nie zawierają informacji na temat ostatecznego miejsca przeznaczenia tego wywozu ani czy rzeczywiście dotarł na terytorium Unii. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony.

5.3.2. Podcięcie cenowe

- (114) W świetle wyjątkowo niewielkiej wielkości przywozu z Indii na rynek Unii dopuszczonego do swobodnego obrotu nie można było wyciągnąć żadnych znaczących wniosków w odniesieniu do zaniżania cen. W odniesieniu do przywozu dokonywanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego stwierdzony margines podcięcia cenowego był negatywny. Jednakże przywóz wynosił mniej niż dziesięć ton i dotyczył tylko jednego produktu (cefaleksyny), który jest również najdroższym i najsłabiej reprezentowanym produktem tego typu na rynku. Dlatego też obliczono, że dane transakcyjne dotyczące przywozu dokonywanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego nie były reprezentacyjne dla znaczących obliczeń podcięcia cenowego i nie nadawały się do dalszej analizy.

- (115) Jeden producent unijny wskazał, iż oddzielna analiza tych dwóch kategorii przywozu, tj. do swobodnego obrotu oraz w ramach systemu uszlachetniania czynnego, nie była zgodna z podejściem poprzedniego dochodzenia przeglądowego ani ze stałą praktyką Komisji.
- (116) W tym względzie należy podkreślić, że, jak stwierdzono w motywie 115, ilości produktu przywożonego albo w ramach systemu uszlachetniania czynnego, albo do swobodnego obrotu nie były wystarczające, aby wyciągnąć znaczące wnioski. Ze względu na niski poziom łącznej wielkości przywozu wnioski te dotyczą również tej wielkości.

5.4. Przywóz z innych państw trzecich

Przywóz z państw trzecich	2007	2008	2009	ODP
Wielkość (w tonach)				
Singapur	1 557,7	1 448,2	2 030,5	2 425,3
Wskaźnik	100	93	130	156
Chiny	487,6	622,5	1 176,9	1 234,7
Wskaźnik	100	128	241	253
Oman	373,4	438,5	301,7	287,9
Wskaźnik	100	117	81	77
Pozostałe państwa trzecie	67,8	327,5	74,2	73,2
Wskaźnik	100	483	109	108
Razem	2 486,5	2 836,7	3 583,3	4 021,1
Wskaźnik	100	114	144	162

- (117) Przywóz produktu objętego przeglądem z państw innych niż Indie wzrósł o 62 % w okresie badanym, przy gwałtownym zwiększeniu udziału w rynku o więcej niż 10 punktów procentowych z 37,6 % do 47,7 %, co zbiegło się ze wzrostem konsumpcji na rynku Unii. Spośród państw eksportujących Singapur, Chiny i Oman były głównymi dostawcami na rynek Unii.

Średnia cena importowa za tonę (EUR)	2007	2008	2009	ODP
Singapur	44 218	36 590	27 007	22 485
Wskaźnik	100	83	61	51
Chiny	29 515	26 622	21 224	20 683
Wskaźnik	100	90	72	70
Oman	29 875	27 665	23 440	22 597
Indeks	100	93	78	76

Średnia cena importowa za tonę (EUR)	2007	2008	2009	ODP
Pozostałe państwa trzecie	38 324	35 987	45 628	46 938
Wskaźnik	100	94	119	122
Razem	39 020	32 953	25 193	22 385
Wskaźnik	100	84	65	57

- (118) Średnie ceny przywozu z państw trzecich spadły znacznie o 43 % w okresie badanym. Mimo że ceny głównych państw eksportujących (Singapur, Chiny i Oman) podjęły ceny unijne o ok. 20 % za produkt w ODP, a wielkość przywozu można uznać za znaczącą, taki przywóz po niskich cenach najwidoczniej nie wpłynął na rentowność przemysłu unijnego.
- (119) Jeden producent unijny stwierdził, że w analizie tendencji średniej ceny importowej powinny być uwzględnione różne rodzaje produktu. W tym względzie należy zauważyć, że, zgodnie ze standardowymi praktykami, analiza między innymi tendencji cenowych musi być przeprowadzona na podstawie produktu objętego postępowaniem, bez względu na udział każdego rodzaju produktu. Dalej stwierdzono, że, w tym przypadku, nie wyciągnięto żadnych wniosków z tendencji cen importowych z państw trzecich w okresie badanym. Powyższy wniosek musiał zatem zostać odrzucony.
- (120) Wszyscy producenci unijni twierdzili, że przywóz z między innymi Chin i Omanu dotyczy głównie trójwodzianu amoksycyliny do użytku weterynaryjnego i powinno to być wzięte pod uwagę w analizie powyższych cen. W tym względzie należy zauważyć, że produkt objęty przeglądem obejmuje antybiotyki stosowane u ludzi i do celów weterynaryjnych. Ponadto informacje dostarczone na poparcie tego stwierdzenia nie zostały potwierdzone. Dlatego też powyższy wniosek musiał zostać odrzucony.

- (121) Jeden producent unijny kwestionował podstawę, na której porównano ceny trójwodzianu amoksycyliny i trójwodzianu ampicyliny w ODP, szczególnie że w danych Eurostatu nie ma rozróżnienia pomiędzy tymi dwoma rodzajami produktu. W tym względzie, jako że okazało się, iż ceny przemysłu unijnego tych dwóch rodzajów produktu były podobne, uzasadnione było wykonanie łącznego porównania cen.

- (122) Jeżeli chodzi o przywóz z Singapuru, wszyscy producenci unijni twierdzili, że został on dokonany w oparciu o cenę transferową pomiędzy stronami powiązanymi. W tych okolicznościach włączenie tego przywozu zniekształciłoby średnie ceny z pozostałych państw trzecich. Należy zauważyć, że jeżeli ten przywóz miałby zostać wyłączony z porównania cenowego, wyżej wspomniane ustalenie dotyczące marginesu podjęcia cenowego nie zmieniłoby się znacznie, a wniosek, iż przywóz po niskich cenach nie wpłynął na rentowność przemysłu unijnego, pozostałby aktualny.

5.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (123) W odniesieniu do poniższych wskaźników ekonomicznych dotyczących przemysłu unijnego ustalono, że wnikliwa analiza i ocena muszą skupić się na sytuacji panującej na wolnym rynku: wielkość i ceny sprzedaży na rynku unijnym, udział w rynku i rentowność. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu unijnego.
- (124) Jednakże w odniesieniu do innych wskaźników ekonomicznych obecne dochodzenie wykazało, że mogą one być rzetelnie zbadane tylko w odniesieniu do całkowitej aktywności. Rzeczywiście, produkcja (zarówno na sprzedaż wewnętrzną, jak i na wolny rynek), moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wykazy, nakłady, zapasy, zatrudnienie, wydajność, wynagrodzenia, wzrost, zdolność zwiększenia kapitału zależą od poziomu całkowitej aktywności, niezależnie od tego, czy produkcja jest przeznaczona na potrzeby własne czy sprzedawana na wolnym rynku.
- (125) Po otrzymaniu uwag od jednego producenta unijnego dotyczących ostatecznego ujawnienia faktów i okoliczności, na podstawie których zaproponowano zakończenie postępowania, niektóre wskaźniki ekonomiczne w następującym motywie zostały skorygowane. Te zmiany nie dały podstaw do zmiany wniosków dotyczących sytuacji przemysłu unijnego.

5.5.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik mocy produkcyjnych	100	100	104	107
Wskaźnik produkcji	100	95	96	98
Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych	100	95	92	91

- (126) Moce produkcyjne przemysłu unijnego były stabilne pomiędzy 2007 a 2008 r., po czym pomiędzy 2008 a 2009 r. wzrosły o 4 % i o kolejne 3 punkty procentowe w ODP.
- (127) Jednakże wielkość produkcji nie zwiększyła się ze względu na nieprzewidziane trudności techniczne jednego producenta unijnego w 2008 r., kiedy to wielkość produkcji spadła o 5 %, po czym stopniowo rosła do rozpoczęcia ODP.
- (128) W efekcie wzrostu mocy produkcyjnych połączonego z niewielkim spadkiem produkcji stopień wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie badanym ciągle spadał, a w ODP osiągnął poziom o 9 % niższy niż w 2007 r.

5.5.2. Sprzedaż, cena sprzedaży, udział w rynku

5.5.2.1. Sprzedaż na wolnym rynku

Sprzedaż do niepowiązanych podmiotów w Unii	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik wielkości	100	97	93	99
Wskaźnik średniej ceny sprzedaży	100	121	104	104
Wskaźnik udziału w rynku	100	90	79	78

- (129) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego podmiotom niepowiązanym w ODP była nieznacznie poniżej poziomu z 2007 r., spadła o 7 % w 2009 r., po czym wzrosła o sześć punktów procentowych w ODP.
- (130) Średnia cena sprzedaży przemysłu unijnego na rynku Unii wzrosła w okresie badanym o 4 %. Ceny najpierw gwałtownie wzrosły o 21 % w 2008 r., zanim spadły o 17 punktów procentowych w 2009 r. i pozostały stabilne w ODP.
- (131) Jeden producent unijny stwierdził, że wpływ cen przywozu z Indii na przemysł unijny został niewłaściwie oceniony. Z tego względu należy przede wszystkim nadmienić, że nie miało miejsca podcięcie cenowe, jak wspomniano w motywie 115. Ponadto, jak wskazano w poprzednim motywie, ceny przemysłu unijnego wzrosły o 4 % w okresie badanym. W tych okolicznościach uznaje się, że przywóz z Indii nie miał żadnego negatywnego wpływu na sytuację przemysłu unijnego.
- (132) Zmniejszająca się sprzedaż na rynku Unii niepowiązanym podmiotom została odzwierciedlona w rozwoju udziału rynkowego, który spadł o 22 punkty procentowe w ODP w porównaniu z rokiem 2007.

5.5.2.2. Produkcja na własne potrzeby

Rynek sprzedaży wewnętrznej w Unii	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik wielkości	100	115	122	128
Wskaźnik średniej ceny sprzedaży wewnętrznej	100	100	111	110
Wskaźnik udziału w rynku	100	109	104	100

- (133) Podczas gdy wielkość sprzedaży przemysłu unijnego niepowiązanym podmiotom malała w okresie badanym pomimo zwiększającego się popytu, sprzedaż wewnętrzna wzrosła o 28 %.
- (134) Udział rynkowy rynku sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego wzrósł o 9 punktów procentowych w 2008 r. po czym stopniowo spadł do poziomu z 2007 r.

5.5.2.3. Udział w rynku przemysłu unijnego/Wzrost

Sprzedaż niepowiązanym podmiotom, sprzedaż wewnętrzna oraz użytek własny	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik wielkości	100	107	108	114
Wskaźnik udziału w rynku	100	100	92	90

- (135) Udział rynkowy przemysłu unijnego jako całości został zmierzony poprzez dodanie wielkości rynkowych wolnego rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej w Unii. Mimo że wielkość ta wzrosła w okresie badanym o 14 %, udział rynkowy przemysłu unijnego spadł o 10 punktów procentowych, gdyż konsumpcja rynkowa wzrosła o 28 % w tym samym okresie. Oznacza to, że przemysł unijny nie czerpał korzyści ze wzrostu konsumpcji.

5.5.3. Zapasy

Zapasy	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik wielkości	100	74	63	46

- (136) Poziom zapasów spadł o 54 % od 2007 r. do końca ODP, co tłumaczy się głównie zwiększonym popytem wewnętrznym.

5.5.4. Rentowność

5.5.4.1. Rentowność na wolnym rynku

Rentowność na wolnym rynku	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik	100	447	218	253

- (137) Rentowność sprzedaży przemysłu unijnego niepowiązanym podmiotom na rynku unijnym polepszyła się znacznie o 153 punkty procentowe w ODP. Taką sytuację można wytłumaczyć średnim wzrostem cen o 2 % i spadkiem kosztów produkcji. Jak porównano do marży zysku uzyskanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w ostatnim dochodzeniu w sprawie wygaśnięcia, zysk zwiększył się o ponad 400 punktów procentowych.
- (138) Należy zauważyć, że, z wyjątkiem roku 2007, poziom zysku przemysłu unijnego wynosił więcej niż docelowa marża zysku ustalona w poprzednim dochodzeniu w sprawie wygaśnięcia; tj. 10 % („docelowy zysk”) w okresie badanym.
- (139) Dwóch producentów unijnych uznało, że rentowność została niewłaściwie oceniona, gdyż zysk osiągnięty przez powiązanych dostawców surowców został odjęty od ich kosztów. Z tego względu konsekwentnie stosuje się potrącanie zysku osiągniętego przez powiązane jednostki uczestniczące w produkcji surowców. Z tych powodów argument ten musiał zostać odrzucony.

5.5.4.2. Rentowność sprzedaży wewnętrznej

Rentowność sprzedaży wewnętrznej	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik	100	55	153	151

- (140) Rentowność sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego na rynku unijnym polepszyła się o 51 % w ODP. Taką sytuację można w dużej mierze wyjaśnić 10-procentowym średnim wzrostem cen. Jednakże z racji tego, że tendencje cenowe oparte są o ceny transferowe, nie można z tego wyciągać żadnych znaczących wniosków.

5.5.5. Inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych i zdolność do pozyskania kapitału

	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik inwestycji	100	246	342	129
Wskaźnik rentowności inwestycji	100	233	52	62
Wskaźnik przepływu środków pieniężnych	100	236	83	107

- (141) Inwestycje zwiększyły się w okresie badanym. Inwestycje były związane ze wzrostem mocy produkcyjnych zarówno na potrzeby rynku sprzedaży wewnętrznej, jak i wolnego rynku.
- (142) W toku dochodzenia wykazano również, że w okresie badanym spadł zwrot z inwestycji, tj. zysk netto przed opodatkowaniem produktu jako odsetek wartości księgowej netto aktywów trwałych przyporządkowanych produktowi.
- (143) Przepływ środków pieniężnych wzrósł o 7 % w okresie badanym, gdyż spadek rentowności mógł być skompensowany przez spadek zapasów w drugiej połowie okresu badanego.

5.5.6. Zatrudnienie, wydajność i płace

	2007	2008	2009	ODP
Wskaźnik zatrudnienia	100	106	111	109
Wskaźnik wydajności	100	89	87	89
Wskaźnik wynagrodzenia	100	104	106	106

- (144) Zatrudnienie wzrosło o 9 % w okresie badanym wraz z inwestycjami w moce produkcyjne, podczas gdy średnia płaca wzrosła jedynie o 6 %. Wydajność spadła o 11 % ogółem po nieprzewidzianych trudnościach technicznych jednego producenta unijnego.

5.5.7. *Wielkość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu*

- (145) Zważywszy na wielkość subsydiowanego przywozu z Indii, konsekwencje rzeczywistej wielkości subsydiowania nie mogą być uznane za istotne.
- (146) Sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się znacznie od ostatniego dochodzenia w ramach przeglądu oraz w ODP. Można w takim razie stwierdzić, że przemysłowi unijnemu udało się w pełni powrócić do stanu sprzed poprzedniego subsydiowania.

5.6. Wnioski dotyczące sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego

- (147) Pomiedzy 2007 r. a okresem dochodzenia wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem po cenach subsydiowanych była znikoma. Z wyjątkiem niektórych wskaźników wystąpienia szkody, jak np. udział w rynku, wielkość produkcji oraz zwrot z inwestycji, większość wskaźników wystąpienia szkody, w tym rentowność (+ 153 %), cena sprzedaży (+ 4 %), wielkość sprzedaży (+ 14 %), zatrudnienie (+ 10 %) oraz inwestycje (+ 29 %), kształtowała się dodatnio w okresie badanym. Poziomy zysk osiągane na rynku Unii, z wyjątkiem roku 2007, wynosiły więcej niż docelowa marża zysku ustalona w poprzednim dochodzeniu w sprawie wygaśnięcia; tj. 10 %. Pozytywne tendencje wykazywane przez znaczną większość wskaźników zawdzięcza się wiarygodności przemysłu unijnego oraz długotrwałym relacjom z klientami, które przemysł unijny rozwinął przez ostatnie lata, ale również dzięki poziomowi cen, który udało się osiągnąć na rynku.
- (148) Jeden producent unijny stwierdził, że w analizie tendencji cen i zysków powinno się zawrzeć niedobór surowców w 2007 i 2008 r. Uznano, że niedobór doprowadził do wyjątkowych wzrostów cen i zysków w 2008 r. i do pewnego stopnia w 2009 r. Z tego względu, jak widać w tabelach 5.5.2.1 i 5.5.4.1, wyjątkowe poziomy cen i zysków dotyczą tylko roku 2008. Wydaje się, że niedobór surowców nie miał już wpływu na poziomy zysków z 2009 r. i z ODP. Wnioski zawarte w motywie 139, że zyski w okresie badanym znajdowały się powyżej docelowego zysku, pozostają aktualne.
- (149) Jeżeli chodzi o sprzedaż wewnętrzną, opcja sprzedania przez przemysł unijny części produkcji na rynku sprzedaży wewnętrznej zapewniła wysoki poziom wykorzystania mocy produkcyjnych oraz umożliwiła przemysłowi unijnemu zmniejszenie stałych kosztów i pozostanie konkurencyjnym cenowo.
- (150) Reasumując, w świetle korzystnego kształtowania się wskaźników dotyczących przemysłu unijnego uznaje się, że przemysł unijny nie doznał w badanym okresie istotnej szkody.

5.7. Wpływ subsydiowanego przywozu

- (151) Mając na uwadze niewielką ilość produktu objętego postępowaniem, który był przywożony do Unii w okresie badanym, przywóz towarów po cenach subsydiowanych nie wpłynął w znaczącym zakresie na wyniki przemysłu unijnego. Rzeczywiście, jak stwierdzono powyżej, uważa się, że przemysł nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym.

6. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (152) Przypomina się, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym, gdyż większość wskaźników wystąpienia szkody wykazało pozytywne tendencje w tym okresie. W związku z tym zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do ponownego wystąpienia szkody, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

6.1. Wolne moce produkcyjne w kraju, którego dotyczy postępowanie

- (153) Dochodzenie wykazało, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przez trzech współpracujących producentów indyjskich osiągnęło bardzo wysoki poziom w ODP. Na tej podstawie wolne moce produkcyjne, które mogłyby być skierowane na rynek Unii w przypadku braku środków, wydawały się ograniczone.
- (154) Po ujawnieniu informacji kilku producentów unijnych twierdziło, że wolne moce produkcyjne w Indiach były większe i że stopień wykorzystania mocy produkcyjnych przez współpracujących indyjskich producentów eksportujących nie był reprezentacyjny dla indyjskiego sektora jako całości. Jeden producent unijny twierdził nawet, że wolne moce produkcyjne siedmiu wiodących eksporterów indyjskich reprezentowały wielkości stanowczo większe niż konsumpcja na wolnym rynku Unii.
- (155) W tej kwestii należy po pierwsze podkreślić, że stopień wykorzystania mocy produkcyjnych przez trzech współpracujących producentów eksportujących został obliczony jako średnia ważona w oparciu o zweryfikowane dane dotyczące konkretnie produktu objętego postępowaniem. Ponadto trzech współpracujących producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, byli dużymi producentami i „wiodącymi”, według wnioskującego, spośród siedmiu indyjskich eksporterów. Natomiast dane przedstawione przez producentów unijnych na temat wolnych mocy produkcyjnych tych siedmiu indyjskich producentów były głównie oparte o „wiedzę rynkową” i nie mogły zostać poparte rzetelnie udokumentowanymi informacjami, mimo że takie były szczególnie wymagane. Dlatego też informacja ta nie mogła zostać uwzględniona, przy czym potwierdzono, że, w oparciu o zweryfikowane dane w aktach sprawy, indyjskie wolne moce produkcyjne wydają się być ograniczone.

6.2. Zachowania eksportowe indyjskich producentów dokonujących wywozu

(156) Na podstawie danych z oficjalnych statystyk indyjskich ustalono, że ceny sprzedaży eksportowej na dziesięć głównych rynków eksportowych Indii były średnio o ok. 20 % niższe od cen sprzedaży przemysłu unijnego na rynku Unii w ODP. Te indyjskie ceny eksportowe były zgodne z cenami innych głównych uczestników na rynku Unii, jak wykazano w motywie 119. Okazało się, że przywóz po niskich cenach w okresie badanym z tych pozostałych krajów nie miał negatywnego wpływu na wyniki przemysłu unijnego. W tych okolicznościach uważa się, że w przypadku wygaśnięcia środków indyjskie ceny eksportowe będą raczej nieszkodliwe dla przemysłu unijnego, gdyż ma on już do czynienia z konkurencją ze strony innych państw eksportujących z takimi samymi tendencjami cenowymi i nie ponosi istotnej szkody.

(157) Dwóch producentów unijnych zgłosiło również, że w przypadku wygaśnięcia środków indyjscy producenci skierowaliby do Unii wywóz przeznaczony w tej chwili na inne rynki ze względu na atrakcyjność rynku Unii pod względem cen. Przede wszystkim należy zauważyć, że w przypadku skierowania wywozu do Unii indyjscy producenci zaczęliby konkurować z innymi państwami trzecimi, które już eksportują znaczące ilości do Unii. Ponadto jak wspomniano w motywie 119, uznano, że przywóz z państw trzecich po cenach podobnych do indyjskich cen eksportowych na inne rynki nie wpłynął na wyniki przemysłu unijnego. Na tej podstawie uważa się, że w przypadku zwiększenia ilości wywożonych z Indii do Unii po cenach podobnych do tych na innych rynkach eksportowych przemysł unijny nie poniósłby istotnej szkody.

(158) Dwóch producentów unijnych stwierdziło również, że fakt, iż w USA zakazano przywozu z niektórych indyjskich zakładów produkujących antybiotyki, mogłoby spowodować skierowanie dodatkowych ilości na rynek Unii. Z tego względu wnioski w poprzedzającym motywie odnośnie do możliwego skierowania wywozu pozostają w mocy.

6.3. Rynek sprzedaży wewnętrznej

(159) Podczas gdy rynek sprzedaży wewnętrznej stanowił od 50 do 60 % rynków wolnego i sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego w okresie badanym, konsumpcja na rynku sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego zwiększyła się o ponad 20 % w tym samym okresie. Biorąc pod uwagę właściwości i rozmiar tego rynku, uważa się, że, w przypadku wygaśnięcia środków, prawdopodobny wzrost indyjskiego wywozu nie dotyczyłby rynku sprzedaży wewnętrznej, który by w związku z tym wciąż zapewniał wysoką stopę wykorzystania mocy produkcyjnych oraz korzyści skali dla przemysłu unijnego.

6.4. Wniosek w sprawie prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody

(160) W związku z powyższym stwierdzono, że w przypadku wygaśnięcia środków nie jest prawdopodobne, aby przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego, gdyż większość wskaźników wystąpienia szkody, mimo znaczącego i wzrastającego przywozu z pozostałych państw po cenach podobnych do cen indyjskiego wywozu do innych państw, kształtowała się dodatnio w okresie badanym. W związku z tym uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków raczej nie dojdzie do wystąpienia istotnej szkody.

7. INTERES UNII

(161) Jeden producent unijny stwierdził, że powinno być zostać przeprowadzone badanie interesu Unii. Uznano, że nie istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, w związku z tym badanie interesu Unii niczemu nie służy. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

8. SPECJALNY MONITORING

(162) W świetle potwierdzenia prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania, jak wspomniano w motywie 100, oraz wpływu, jaki może to mieć na przepływy handlowe w przyszłości, Komisja będzie monitorowała wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem. Jeżeli ilość ich zmieni się znacząco, Komisja rozważy ewentualne podjęcie odpowiednich działań.

(163) Monitoring zostanie ograniczony do okresu 2 lat po publikacji niniejszego rozporządzenia.

9. WYGAŚNIĘCIE

(164) W świetle wyników niniejszego dochodzenia przeglądowego uznaje się za stosowne uchylić cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii.

(165) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zaproponowano zakończyć dochodzenie, i miały możliwość przedstawienia swoich uwag. Otrzymały uwagi były adresowane według odpowiednich sekcji powyżej i nie miały charakteru pozwalającego na zmianę powyższych wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przeгляд wygaśnięcia środków wyrównawczych stosowanych względem przywozu niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania, objętych kodami CN ex 2941 10 00 i ex 2941 90 00 pochodzących z Indii, wszczęty na mocy art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 597/2009, zostaje niniejszym zakończony, a obowiązujące środki w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Indii zostają uchylone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 sierpnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 804/2011**z dnia 10 sierpnia 2011 r.****dotyczące wprowadzenia w życie rozporządzenia (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 204/2011 z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 marca 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii.
- (2) W związku z powagą sytuacji w Libii oraz zgodnie z decyzją wykonawczą Rady 2011/500/WPZiB z dnia 10 sierpnia 2011 r. dotyczącą wprowadzenia w życie

decyzji 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽²⁾ do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczonego w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 204/2011, należy wprowadzić dodatkowe dwa podmioty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do wykazu zamieszczonego w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 204/2011 dodaje się podmioty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 1.⁽²⁾ Zob. s. 53 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

Podmioty, o których mowa w art. 1

	Nazwa	Informacje umożliwiające identyfikację	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	Al-Sharara Oil Services Company (Przedsiębiorstwo Usług Naftowych Al-Sharara) (Inne nazwy: Al Sharara, Al-shahara oil service company, Sharara Oil Service Company, Sharara, Al-Sharara al-Dhahabiya Oil Service Company)	Dzielnica Al-Saqa, w pobliżu meczetu Al-Saqa, Trypolis, Libia Tel.: +218 21362 2163 Faks: +218 21362 2161	Podmiot działający w imieniu reżimu Kaddafiego lub pod jego kierownictwem.	10.8.2011
2.	Organisation for Development of Administrative Centres (ODAC) (Organizacja na Rzecz Rozwoju Ośrodków Administracyjnych)	www.odac-libya.com	Podmiot działający w imieniu reżimu Kaddafiego lub pod jego kierownictwem, potencjalne źródło środków finansowych dla reżimu. ODAC ułatwiła realizację tysięcy projektów infrastrukturalnych finansowanych przez rząd.	10.8.2011

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 805/2011**z dnia 10 sierpnia 2011 r.****ustanawiające szczegółowe zasady licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego oraz wydawania określonych certyfikatów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8c ust. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 216/2008 ma na celu ustanowienie i utrzymanie wysokiego, jednolitego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w Europie. Rozporządzenie to określa środki realizacji tego celu, a także pozostałych celów w zakresie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego.
- (2) Wykonanie rozporządzenia (WE) nr 216/2008 oraz nowy pakiet przepisów dotyczący jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SES II)⁽²⁾ wymaga ustanowienia bardziej szczegółowych przepisów wykonawczych, dotyczących zwłaszcza licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego, w celu utrzymania wysokiego, jednolitego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w Europie, osiągnięcia najwyższych standardów odpowiedzialności oraz wiedzy i umiejętności, zwiększenia dostępności kontrolerów ruchu lotniczego oraz promowania wzajemnego uznawania licencji z jednoczesnym dążeniem do ogólnego podniesienia poziomu bezpieczeństwa ruchu lotniczego oraz wiedzy i umiejętności personelu.
- (3) Kontrolerzy ruchu lotniczego, a także osoby i organizacje zaangażowane w szkolenie, testowanie, kontrolę oraz badania lekarskie kontrolerów ruchu lotniczego, muszą spełniać stosowne zasadnicze wymagania określone w załączniku Vb do rozporządzenia (WE) nr 216/2008. Zgodnie z tym rozporządzeniem kontrolerzy ruchu lotniczego, a także osoby i organizacje zaangażowane w szkolenie powinny być certyfikowane lub licencjonowane po stwierdzeniu, że spełniają oni zasadnicze wymagania.
- (4) Licencja wprowadzona na podstawie dyrektywy 2006/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie wspólnotowej licencji kontrolera ruchu lotniczego⁽³⁾ okazała się skutecznym środkiem służącym uznaniu szczególnej roli kontrolerów ruchu lotniczego w bezpiecznym zapewnianiu kontroli ruchu lotniczego. Ustalenie ogólnounijnych norm w zakresie wiedzy i umiejętności zredukowało niejednorodność w tej dziedzinie i przyczyniło się do sprawniejszej organizacji pracy w ramach rozwijającej się współpracy regionalnej pomiędzy instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej. W związku z tym utrzymanie i udoskonalenie wspólnego systemu licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego w Unii to zasadnicze elementy europejskiego systemu kontroli ruchu lotniczego.
- (5) Dyrektywa 2006/23/WE została zastąpiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1108/2009⁽⁴⁾. Przepisy dyrektywy 2006/23/WE nadal jednak obowiązują do dnia stosowania środków określonych w art. 8c ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 216/2008. Niniejsze rozporządzenie zawiera wymienione środki.
- (6) Przepisy niniejszego rozporządzenia odzwierciedlają najnowszy stan wiedzy, w tym najlepsze praktyki oraz postęp naukowy i techniczny, w dziedzinie szkolenia kontrolerów ruchu lotniczego. Zostały one opracowane na podstawie dyrektywy 2006/23/WE i przewidują wspólną transpozycję przez państwa członkowskie norm i zalecanych metod postępowania określonych w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., oraz wymagań w zakresie przepisów bezpieczeństwa przyjętych przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL) ustanowioną na mocy postanowień międzynarodowej konwencji z dnia 13 grudnia 1960 r.
- (7) W celu zapewnienia jednolitego stosowania wspólnych wymogów w zakresie licencjonowania oraz poświadczania stanu zdrowia kontrolerów ruchu lotniczego właściwe organy państw członkowskich oraz, w razie konieczności, Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (zwana dalej „Agencją”) powinny stosować wspólne procedury, aby dokonać oceny przestrzegania tych wymagań. Agencja powinna opracować specyfikacje certyfikacyjne, akceptowalne sposoby potwierdzania zgodności, jak również materiały zawierające wytyczne, aby ułatwić utrzymanie koniecznego stopnia ujednolicenia regulacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1070/2009 z dnia 21 października 2009 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 549/2004, (WE) nr 550/2004, (WE) nr 551/2004 oraz (WE) nr 552/2004 w celu poprawienia skuteczności działania i zrównoważonego rozwoju europejskiego systemu lotnictwa (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 34).⁽³⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 22.⁽⁴⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 51.

- (8) Szczególne cechy ruchu lotniczego w Unii wymagają wprowadzenia oraz skutecznego stosowania wspólnych norm w zakresie wiedzy i umiejętności odnoszących się do kontrolerów ruchu lotniczego zatrudnionych przez instytucje zapewniające zarządzanie ruchem lotniczym oraz służby żeglugi powietrznej (ATM/ANS) na powszechny użytek.
- (9) Państwa członkowskie powinny jednak w możliwie najszerszym zakresie dopilnować tego, aby służby zapewniane lub udostępniane przez personel wojskowy na powszechny użytek zapewniały poziom bezpieczeństwa odpowiadający co najmniej poziomowi wyznaczonemu w zasadniczych wymaganiach określonych w załączniku Vb do rozporządzenia podstawowego. W związku z tym państwa członkowskie mogą także zdecydować o stosowaniu zasad niniejszego rozporządzenia w przypadku swojego personelu wojskowego zapewniającego służby na powszechny użytek, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia.
- (10) Organy sprawujące nadzór i dokonujące weryfikacji zgodności powinny być w wystarczającym stopniu niezależne od instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej oraz podmiotów świadczących usługi szkoleniowe. Ponadto organy takie powinny pozostawać zdolne do skutecznego realizowania swoich zadań. Właściwy organ wyznaczony do celów niniejszego rozporządzenia może być tym samym organem lub organami, które są powoływane lub ustanawiane zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającego ramy tworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009. Agencja powinna działać jako właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia, aby mogła wydawać i wznawiać certyfikaty organizacjom szkolącym kontrolerów ruchu lotniczego, znajdującym się poza terytorium państw członkowskich, a także, w odpowiednich przypadkach, ich personelowi.
- (11) Zapewnianie służb żeglugi powietrznej wymaga wysoko wykwalifikowanego personelu, którego wiedzę i umiejętności można wykazać na różne sposoby. W dziedzinie kontroli ruchu lotniczego właściwym środkiem jest utrzymanie wspólnego systemu licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego w Unii, a licencję można uznać za rodzaj dyplomu, przyznany każdemu kontrolerowi ruchu lotniczego. Klasyfikacja na licencji powinna wskazywać rodzaj usługi ruchu lotniczego, do świadczenia których kontroler ruchu lotniczego jest kompetentny. Równocześnie uprawnienia uzupełniające wpisane do licencji odzwierciedlają zarówno określone umiejętności kontrolera, jak i upoważnienie do zapewniania służb w określonym sektorze lub określonej grupie sektorów wydane przez właściwe organy. Dlatego, przy udzielaniu licencji lub przedłużaniu ważności uprawnień uzupełniających organy te powinny być w stanie ocenić wiedzę i umiejętności kontrolerów ruchu lotniczego. Właściwe organy powinny również mieć możliwość zawieszenia licencji, uprawnienia lub uprawnienia uzupełniającego, jeśli wiedza i umiejętności budzą wątpliwości.
- (12) Uznając potrzebę dalszego rozwijania kultury bezpieczeństwa, zwłaszcza poprzez stosowanie zasad wiarygodnego zgłaszania incydentów i zasady „Just Culture”, umożliwiających wyciąganie wniosków z incydentów, w niniejszym rozporządzeniu nie powinno się ustanawiać automatycznego związku między określonym incydentem a zawieszeniem licencji, uprawnienia lub uprawnienia uzupełniającego. Cofnięcie licencji powinno być uznane za ostateczny środek stosowany w skrajnych przypadkach.
- (13) W celu zwiększenia wzajemnego zaufania państw członkowskich do ich systemów licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego niezbędne są wspólne zasady dotyczące uzyskiwania i zachowywania ważności licencji. Dlatego też w celu zapewnienia najwyższego poziomu bezpieczeństwa istotne jest wprowadzenie jednolitych wymagań dotyczących szkoleń, kwalifikacji, wiedzy i umiejętności oraz dostępu do zawodu kontrolera ruchu lotniczego. Powinno to doprowadzić do zapewnienia bezpiecznych i wysokiej jakości służb kontroli ruchu lotniczego i przyczynić się do uznawania licencji w całej Unii, a tym samym zwiększyć swobodę przepływu kontrolerów ruchu lotniczego oraz ich dostępność.
- (14) Niniejsze rozporządzenie nie powinno prowadzić do omijania obowiązujących przepisów krajowych, regulujących prawa i obowiązki mające zastosowanie do stosunku pracy pomiędzy pracodawcą a kandydatami na kontrolera ruchu lotniczego.
- (15) Aby można było porównywać umiejętności w całej Unii, wymagane jest, by ich struktura została opracowana w sposób jasny i ogólnie przyjęty. Pomoże to zapewnić bezpieczeństwo, nie tylko w przestrzeni powietrznej kontrolowanej przez jedną instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej, lecz przede wszystkim na styku działania różnych instytucji zapewniających te służby.
- (16) W wielu zdarzeniach i wypadkach komunikacja odgrywa znaczną rolę. W związku z tym niniejsze rozporządzenie ustanawia wymagania w zakresie znajomości języków dla kontrolerów ruchu lotniczego. Wymagania te opierają się na wymaganiach przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i wprowadzają środki zapewniające egzekwowanie tych norm przyjętych na szczeblu międzynarodowym. W odniesieniu do wymagań językowych konieczne jest przestrzeganie zasady niedyskryminacji, przejrzystości i proporcjonalności, co umożliwi wspieranie swobodnego przepływu i jednocześnie zapewni bezpieczeństwo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 10.

- (17) Cele szkolenia wstępnego zostały opisane w specyfikacji EUROCONTROL dotyczącej podstawowych, jednolitych treści szkolenia wstępnego kontrolerów ruchu lotniczego opracowanej na wniosek członków EUROCONTROL i są uznawane za odpowiednie normy. Brak ogólnie przyjętych norm dla szkoleń w jednostce wymaga zrównoważenia poprzez przyjęcie szeregu środków obejmujących zatwierdzanie egzaminatorów i asesorów, którzy powinni gwarantować spełnianie rygorystycznych norm w zakresie wiedzy i umiejętności. Jest to tym bardziej istotne, że szkolenie w jednostce jest bardzo kosztowne i ma decydujący wpływ na bezpieczeństwo. ICAO opracowała normy także w obszarach, w których brak jest wspólnych europejskich wymagań szkoleniowych. Wobec braku europejskich wymagań szkoleniowych państwa członkowskie mogą opierać się na takich normach ICAO.
- (18) Wymogi zdrowotne zostały opracowane na wniosek państw członkowskich EUROCONTROL i są uznawane za odpowiednie normy w dziedzinie zapewniania zgodności z niniejszym rozporządzeniem. W szczególności wydawanie orzeczeń lotniczo-lekarskich powinno być zgodne z wymaganiami europejskiej klasy 3 poświadczania stanu zdrowia kontrolerów ruchu lotniczego określonymi przez EUROCONTROL.
- (19) Certyfikacja organizacji szkoleniowych powinna być postrzegana, dla celów bezpieczeństwa, jako jeden z czynników mających decydujący wpływ na jakość szkolenia kontrolerów ruchu lotniczego. Dlatego konieczne jest ustanowienie wymagań dla organizacji szkoleniowych. Szkolenie powinno być traktowane jak usługa podobna do usług nawigacji lotniczej, która również powinna podlegać procesowi certyfikacji. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać certyfikowanie szkoleń w odniesieniu do rodzaju szkolenia, pakietu usług szkoleniowych lub usług szkoleniowych wraz ze służbami żeglugi powietrznej, z uwzględnieniem szczególnych cech szkolenia.
- (20) Niniejsze rozporządzenie potwierdza utrwalone orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie wzajemnego uznawania dyplomów i swobody przepływu pracowników. Zasada proporcjonalności, uzasadnione nakładanie środków kompensacyjnych oraz stworzenie właściwych procedur odwoławczych stanowią podstawowe normy, które powinny w bardziej widoczny sposób znaleźć zastosowanie w sektorze zarządzania ruchem lotniczym. Państwa członkowskie powinny mieć prawo do odmowy uznania licencji wydanych niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Biorąc pod uwagę, że celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie wzajemnego uznawania licencji, nie reguluje ono warunków dotyczących dostępu do zatrudnienia.
- (21) Zawód kontrolera ruchu lotniczego podlega innowacjom technicznym, które wymagają systematycznej aktualizacji umiejętności takich kontrolerów. Niezbędne dostosowania niniejszego rozporządzenia do rozwoju technicznego i naukowego powinny odbywać się zgodnie z odpowiednią procedurą połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE ⁽¹⁾.
- (22) Niniejsze rozporządzenie może mieć wpływ na powszechnie przyjętą praktykę pracy kontrolerów ruchu lotniczego. Partnerzy społeczni powinni, we właściwy sposób, być informowani oraz należy im przekazywać wskazówki na temat wszelkich środków we wszystkich sprawach skutkujących istotnymi implikacjami społecznymi.
- W związku z tym Agencja przeprowadziła konsultacje z partnerami społecznymi z zastosowaniem przyspieszonej procedury. W sprawie przyjmowanych przez Komisję kolejnych środków wykonawczych należy zasięgnąć opinii Komitetu Dialogu Sektorowego ustanowionego zgodnie z decyzją Komisji 98/500/WE z dnia 20 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia Komitetów Dialogu Sektorowego promujących dialog między partnerami społecznymi na szczeblu europejskim ⁽²⁾.
- (23) Ogólne warunki uzyskiwania licencji w zakresie, w jakim odnoszą się one do wieku, wymogów zdrowotnych, wykształcenia i szkolenia wstępnego, nie powinny dotyczyć posiadaczy obecnych licencji. Licencje i orzeczenia lotniczo-lekarskie wydawane przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2006/23/WE należy traktować jako wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, aby zapewnić ciągłość przywilejów wynikających z posiadanych licencji oraz ułatwić wszystkim posiadaczom licencji i właściwym organom dostosowanie się do nowych wymagań.
- (24) Należy przyznać odstępstwa, aby zezwolić na dalsze stosowanie różniących się praktyk krajowych w odniesieniu do kwestii, w których nie ustanowiono jeszcze wspólnych zasad w ramach procedury przyspieszonej zastosowanej w odniesieniu do środków wykonawczych pierwszego etapu.
- (25) Agencja powinna dokonać oceny europejskiego systemu licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego i dalszych niezbędnych ulepszeń w kierunku podejścia do lotnictwa w „ujęciu systemowym” oraz zapewnienia pełnej zgodności z zasadniczymi wymaganiami opisanymi w załączniku Vb do rozporządzenia (WE) nr 216/2008, z myślą o przedłożeniu Komisji opinii obejmującej ewentualne zmiany niniejszego rozporządzenia.
- (26) W opinii tej należy także uwzględnić kwestie, w przypadku których w pierwszym etapie w ramach procedury przyspieszonej nie było możliwości ustanowienia wspólnych zasad w miejsce rozbieżnych praktyk krajowych, dlatego w stosownych przypadkach proponuje się utrzymanie w mocy przepisów krajowych państw członkowskich w okresie przejściowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 27.

- (27) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu opierają się na opinii wydanej przez Agencję zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. b) i art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 216/2008.
- (28) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na mocy art. 65 rozporządzenia (WE) nr 216/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PODSTAWOWE ZASADY

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest podniesienie poziomu standardów bezpieczeństwa oraz udoskonalenie działania systemu kontroli ruchu lotniczego w Unii poprzez wydawanie licencji kontrolera ruchu lotniczego w oparciu o wspólne wymogi licencjonowania.

Artykuł 2

Przedmiot i zakres stosowania

- Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące wydawania, zawieszania i cofania licencji kontrolerów ruchu lotniczego i praktykantów-kontrolerów ruchu lotniczego, powiązanych z tym uprawnień, uprawnień uzupełniających, orzeczeń lotniczo-lekarskich i certyfikatów organizacji szkoleniowych, a także warunki ich ważności, wznawiania, przywracania im ważności i wykorzystywania.
- Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:
 - praktykantów-kontrolerów ruchu lotniczego,
 - kontrolerów ruchu lotniczego realizujących swoje zadania w ramach zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 216/2008, oraz
 - osób i organizacji zaangażowanych w licencjonowanie, szkolenie, egzaminowanie, kontrolę oraz badania lekarskie kandydatów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- Z zastrzeżeniem art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 państwa członkowskie dopilnowują w możliwie najszerszym zakresie tego, aby służby zapewniane lub udostępniane przez personel wojskowy na powszechny użytek, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia, zapewniały poziom bezpieczeństwa odpowiadający co najmniej poziomowi wyznaczonemu w zasadniczych wymaganiach określonych w załączniku Vb do tego rozporządzenia.
- Aby osiągnąć zharmonizowany poziom bezpieczeństwa w europejskiej przestrzeni powietrznej, państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu w przypadku swojego personelu wojskowego zapewniającego służby na powszechny użytek, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia.
- Służby kontroli ruchu lotniczego objęte zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 216/2008 są zapewniane

wyłącznie przez kontrolerów ruchu lotniczego, którzy uzyskali licencję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „służba kontroli ruchu lotniczego” oznacza służbę zapewnianą w celu zapobiegania kolizjom pomiędzy statkami powietrznymi oraz na polu manewrowym, pomiędzy statkiem powietrznym a przeszkodami, a także w celu usprawniania i utrzymywania uporządkowanego przepływu ruchu lotniczego;
- „instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej” oznaczają każdą publiczną lub prywatną instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej w ogólnym ruchu lotniczym;
- „ogólny ruch lotniczy” oznacza każdy ruch cywilnych statków powietrznych, a także każdy ruch państwowych statków powietrznych (w tym wojskowych, celnych i policyjnych), jeśli taki ruch odbywa się zgodnie z procedurami ICAO;
- „licencja” oznacza dokument znany pod dowolną nazwą, wydany oraz zatwierdzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz uprawniający jego prawowitego posiadacza do zapewniania służb kontroli ruchu lotniczego zgodnie z zawartymi w nim uprawnieniami i uprawnieniami uzupełniającymi;
- „uprawnienie” oznacza upoważnienie wpisane do licencji lub związane z nią i stanowiące jej część, określające szczególne warunki, przywileje lub ograniczenia odnoszące się do takiej licencji;
- „uprawnienie uzupełniające” oznacza upoważnienie wpisane do licencji i stanowiące jej część, określające szczególne warunki, przywileje lub ograniczenia odnoszące się do stosownego uprawnienia;
- „uprawnienie uzupełniające w jednostce” oznacza upoważnienie wpisane do licencji i stanowiące jej część, określające kod lotniska ICAO oraz sektory lub stanowiska pracy, na których posiadacz licencji jest uprawniony do pracy;
- „uprawnienie uzupełniające w zakresie języka” oznacza upoważnienie wpisane do licencji i stanowiące jej część, określające biegłość językową posiadacza;
- „uzupełniające uprawnienie instruktorskie” oznacza upoważnienie wpisane do licencji i stanowiące jej część, określające uprawnienia do prowadzenia szkolenia operacyjnego;

10. „kod lotniska ICAO” oznacza czteroliterowy kod utworzony zgodnie z zasadami zaleconymi przez ICAO w podręczniku DOC 7910 i przypisany do miejsca usytuowania stałej stacji lotniczej;
11. „sektor” oznacza część obszaru kontroli lub część rejonu/górnego rejonu informacji powietrznej;
12. „szkolenie” oznacza całość kursów teoretycznych, ćwiczenia praktyczne obejmujące symulację i szkolenie operacyjne wymagane w celu zdobycia i zachowania umiejętności niezbędnych do zapewniania bezpiecznych i wysokiej jakości służb kontroli ruchu lotniczego; szkolenie obejmuje:
- a) szkolenie wstępne zapewniające szkolenie w zakresie podstawowym i w zakresie uprawnień, prowadzące do wydania licencji praktykanta-kontrolera;
 - b) szkolenie w jednostce, w tym szkolenie przygotowawcze oraz szkolenie operacyjne, prowadzące do wydania licencji kontrolera ruchu lotniczego;
 - c) szkolenie uzupełniające, utrzymujące ważność uprawnień uzupełniających wpisanych do licencji;
 - d) szkolenie instruktorów szkolenia operacyjnego, prowadzące do przyznania uzupełniającego uprawnienia instruktorskiego;
 - e) szkolenie posiadaczy licencji uprawnionych do pełnienia funkcji wykwalifikowanego egzaminatora lub asesora zgodnie z art. 24;
13. „organizacja szkoleniowa” oznacza organizację, która uzyskała certyfikat właściwego organu uprawniającego do prowadzenia jednego rodzaju szkolenia lub kilku rodzajów szkoleń;
14. „program utrzymania poziomu wiedzy i umiejętności w jednostce” oznacza zatwierdzony program wskazujący metodę, za pomocą której jednostka utrzymuje poziom wiedzy i umiejętności swoich posiadaczy licencji;
15. „plan szkoleń w jednostce” oznacza zatwierdzony plan określający szczegółowo przebieg i harmonogram wymagane na potrzeby umożliwienia stosowania procedur w jednostce pod nadzorem instruktora szkolenia operacyjnego i w odniesieniu do strefy lokalnej.

Artykuł 4

Właściwy organ

Do celów niniejszego rozporządzenia właściwy organ to organ powołany lub ustanowiony przez każde państwo członkowskie jako jego krajowy organ nadzoru w celu podjęcia realizacji zadań wyznaczonych takiemu organowi na mocy niniejszego

rozporządzenia z wyjątkiem certyfikacji organizacji szkoleniowych zgodnie z art. 27, w przypadku której właściwy organ to:

- a) organ powołany lub ustanowiony przez państwo członkowskie będące miejscem prowadzenia głównej działalności kandydata lub, jeśli dotyczy, jego siedziby, chyba że dwustronna lub wielostronna umowa między państwami członkowskimi lub właściwymi organami stanowi inaczej;
- b) Agencja, jeśli miejsce prowadzenia głównej działalności kandydata lub, jeśli dotyczy, jego siedziby znajduje się poza terytorium państw członkowskich.

ROZDZIAŁ II

LICENCJE, UPRAWNIENIA I UPRAWNIENIA UZUPEŁNIAJĄCE

Artykuł 5

Wydawanie licencji, uprawnień i uprawnień uzupełniających

1. Wniosek o wydanie, przywrócenie ważności i wznowienie licencji, związanych z nimi uprawnień lub uprawnień uzupełniających, a także wniosek o przywrócenie im ważności, są przedkładane właściwemu organowi zgodnie z procedurą określoną przez ten organ.

2. Do wniosku dołącza się dowody na to, że kandydat posiada kompetencje niezbędne do wykonywania czynności kontrolera ruchu lotniczego lub praktykanta-kontrolera ruchu lotniczego zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu. Dokument stwierdzający kompetencje kandydata będzie dotyczyć wiedzy, doświadczenia, umiejętności i biegłości językowej.

3. Licencja zawiera wszelkie istotne informacje odnoszące się do przywilejów wynikających z posiadania takiego dokumentu i spełnia warunki określone w załączniku I.

4. Licencja jest własnością osoby, której została wydana i która składa na niej swój podpis.

Artykuł 6

Zawieszenie i cofnięcie licencji, uprawnień i uprawnień uzupełniających

Zgodnie z artykułem 22 ust. 2:

- a) licencja, uprawnienie lub uprawnienie uzupełniające mogą być zawieszane w przypadku, gdy wiedza i umiejętności kontrolera ruchu lotniczego podane są w wątpliwość lub w przypadku poważnego uchybienia;
- b) licencja może zostać cofnięta w przypadku poważnego zaniedbania lub nadużycia.

Artykuł 7**Korzystanie z przywilejów wynikających z posiadania licencji**

Korzystanie z przywilejów wynikających z posiadania licencji jest uzależnione od ważności uprawnień, uprawnień uzupełniających i orzeczenia lotniczo-lekarskiego.

Artykuł 8**Licencja praktykanta-kontrolera ruchu lotniczego**

1. Posiadacze licencji praktykanta-kontrolera ruchu lotniczego są uprawnieni do zapewniania służb kontroli ruchu lotniczego pod nadzorem instruktora szkolenia operacyjnego zgodnie z uprawnieniami i uprawnieniami uzupełniającymi wpisanymi do licencji.

2. Kandydaci ubiegający się o licencję praktykanta-kontrolera ruchu lotniczego:

- a) ukończyli co najmniej 18 lat;
- b) mają przynajmniej dokument uprawniający do podjęcia nauki na wyższej uczelni lub inny równoważny dokument albo wykształcenie średnie innego rodzaju umożliwiające im ukończenie szkolenia kontrolerów ruchu lotniczego;
- c) pomyślnie ukończyli zatwierdzone szkolenie wstępne odpowiednie do danego uprawnienia i, w stosownym przypadku, szkolenie do uprawnienia uzupełniającego do danego uprawnienia, określone w części A załącznika II;
- d) posiadają ważne orzeczenie lotniczo-lekarskie;
- e) wykazali się odpowiednim poziomem biegłości językowej zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 13.

3. Licencja praktykanta-kontrolera ruchu lotniczego zawiera uprawnienie (uprawnienia) uzupełniające w zakresie języka, co najmniej jedno uprawnienie i, w stosownych przypadkach, jedno uprawnienie uzupełniające.

Artykuł 9**Licencja kontrolera ruchu lotniczego**

1. Posiadacze licencji kontrolera ruchu lotniczego są uprawnieni do zapewniania służb kontroli ruchu lotniczego zgodnie z uprawnieniami i uprawnieniami uzupełniającymi wpisanymi w licencji.

2. Przywileje wynikające z posiadania licencji kontrolera ruchu lotniczego obejmują przywileje nadane na mocy licencji praktykanta-kontrolera ruchu lotniczego określone w art. 8 ust. 1.

3. Kandydaci ubiegający się o licencję kontrolera ruchu lotniczego:

- a) ukończyli co najmniej 21 lat. Jednak w uzasadnionych przypadkach państwo członkowskie może ustalić niższy próg wieku;
- b) mają licencję kontrolera ruchu lotniczego;
- c) ukończyli zatwierdzone szkolenia w jednostce oraz pomyślnie zdali stosowne egzaminy lub przeszli ocenę zgodnie z wymaganiami określonymi w części B załącznika II;
- d) posiadają ważne orzeczenie lotniczo-lekarskie;
- e) wykazali się odpowiednim poziomem biegłości językowej zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 13.

4. Licencji kontrolera ruchu lotniczego nadawana jest ważność poprzez dokonanie wpisu jednego uprawnienia lub kilku uprawnień oraz stosownych uprawnień uzupełniających, uprawnień w jednostce oraz uprawnień w zakresie języka, uzyskanych w wyniku zakończonego pomyślnie szkolenia.

Artykuł 10**Uprawnienia kontrolera ruchu lotniczego**

1. Licencje zawierają jedno uprawnienie lub kilka uprawnień spośród następujących, co umożliwia wskazanie rodzaju służby, do której zapewniania uprawniony jest posiadacz licencji:

- a) uprawnienie kontroli lotniska wizualnej (ADV), które wskazuje, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służby kontroli ruchu lotniczego dla ruchu lotniskowego na lotnisku, które nie ma opublikowanych żadnych procedur instrumentalnych podejścia lub odlotu;
- b) uprawnienie kontroli lotniska instrumentalnej (ADI), które wskazuje, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służby kontroli ruchu lotniczego dla ruchu lotniskowego na lotnisku, które opublikowało procedury instrumentalne podejścia lub odlotu, a uprawnieniu temu towarzyszy co najmniej jedno uprawnienie uzupełniające zgodnie z opisem w art. 11 ust. 1;
- c) uprawnienie kontroli zbliżania proceduralnej (APP), które wskazuje, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służby kontroli ruchu lotniczego dla przylatujących, odlatających lub przelatujących statków powietrznych bez wykorzystywania urządzeń nadzoru;
- d) uprawnienie kontroli zbliżania radarowej (APS), które wskazuje, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służby kontroli ruchu lotniczego dla przylatujących, odlatających lub przelatujących statków powietrznych z wykorzystaniem urządzeń nadzoru, a uprawnieniu temu towarzyszy co najmniej jedno uprawnienie uzupełniające opisane w art. 11 ust. 2;

e) uprawnienie kontroli obszaru proceduralnej (ACP), które wskazuje, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służby kontroli ruchu lotniczego dla statków powietrznych bez wykorzystywania urządzeń nadzoru;

f) uprawnienie kontroli obszaru radarowej (ACS) oznaczające, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służby kontroli ruchu lotniczego dla statków powietrznych z wykorzystaniem urządzeń nadzoru, a uprawnieniu temu towarzyszy co najmniej jedno z uprawnień uzupełniających opisanych w art. 11 ust. 3.

2. Posiadacz uprawnienia, który nie korzystał z przywilejów związanych z tym uprawnieniem przez okres dowolnych czterech kolejnych lat, może rozpocząć szkolenie w jednostce dotyczącej tego uprawnienia wyłącznie po poddaniu się właściwej ocenie co do spełnienia warunków uprawnienia oraz po spełnieniu wymagań szkoleniowych wynikających z tej oceny.

Artykuł 11

Uprawnienia uzupełniające

1. Uprawnienie kontroli lotniska instrumentalnej (ADI) zawiera co najmniej jedno z następujących uprawnień uzupełniających:

a) uprawnienie uzupełniające kontroli lotniska (TWR) oznaczające, że jego posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służb kontroli ruchu lotniczego w przypadku, gdy kontrola lotniska jest zapewniana z jednego stanowiska pracy;

b) uprawnienie uzupełniające kontroli ruchu naziemnego (GMC) oznaczające, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania kontroli ruchu naziemnego;

c) uprawnienie uzupełniające nadzoru ruchu naziemnego (GMS), przyznane dodatkowo do uprawnienia uzupełniającego kontroli ruchu naziemnego (GMC) lub uprawnienia uzupełniającego kontroli lotniska (TWR), oznaczające, że jego posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania kontroli ruchu naziemnego za pomocą systemów naprowadzania ruchu na lotnisku;

d) uprawnienie uzupełniające kontroli startów i lądowań (AIR) oznaczające, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania kontroli w powietrzu;

e) uprawnienie uzupełniające kontroli za pomocą radaru (RAD), przyznane dodatkowo do uprawnienia uzupełniającego kontroli startów i lądowań (AIR) lub uprawnienia uzupełniającego kontroli lotniska (TWR), oznaczające, że

posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania kontroli na lotnisku za pomocą radarowych urządzeń nadzoru.

2. Uprawnienie kontroli radarowej zbliżania (APS) zawiera co najmniej jedno z następujących uprawnień uzupełniających:

a) uprawnienie uzupełniające kontroli za pomocą radaru (RAD) oznaczające, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania kontroli podejścia z wykorzystaniem radaru pierwotnego lub wtórnego;

b) uprawnienie uzupełniające kontroli podejścia za pomocą radaru podejścia precyzyjnego (PAR), przyznane dodatkowo do uprawnienia uzupełniającego kontroli za pomocą radaru (RAD), oznaczające, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania kontroli naziemnej podejścia precyzyjnego z wykorzystaniem urządzeń radarowych podejścia precyzyjnego dla statków powietrznych przy końcowym podejściu do pasa startowego;

c) uprawnienie uzupełniające kontroli zbliżania za pomocą radaru SRA (SRA), przyznane dodatkowo do uprawnienia uzupełniającego kontroli za pomocą radaru (RAD), oznaczające, że posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania kontroli naziemnej podejścia nieprecyzyjnego z wykorzystaniem urządzeń nadzoru dla statków powietrznych przy końcowym podejściu do pasa startowego;

d) uprawnienie uzupełniające zarządzania ruchem lotniczym przy użyciu systemu ADS (ADS) oznaczające, że posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania kontroli podejścia z wykorzystaniem automatycznego zależnego dozoru;

e) uprawnienie uzupełniające kontroli rejonu kontrolowanego lotniska (TCL), przyznane dodatkowo do uprawnienia uzupełniającego kontroli za pomocą radaru (RAD) lub uprawnienia uzupełniającego zarządzania ruchem lotniczym przy użyciu systemu ADS, oznaczające, że posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służb kontroli ruchu lotniczego z wykorzystaniem wszystkich urządzeń nadzoru dla statków powietrznych poruszających się w zatwierdzonym obszarze kontrolowanym lotniska lub w przyległych sektorach.

3. Uprawnienie kontroli obszaru radarowej (ACS) zawiera co najmniej jedno z następujących uprawnień uzupełniających:

a) uprawnienie uzupełniające kontroli za pomocą radaru (RAD) oznaczające, że posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służb kontroli obszaru z wykorzystaniem radarowych urządzeń nadzoru;

- b) uprawnienie uzupełniające zarządzania ruchem lotniczym przy użyciu systemu ADS (ADS) oznaczające, że posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służb kontroli obszaru z wykorzystaniem automatycznego zależnego dozoru;
- c) uprawnienie uzupełniające kontroli rejonu kontrolowanego lotniska (TCL), przyznane dodatkowo do uprawnienia uzupełniającego kontroli za pomocą radaru (RAD) lub uprawnienia uzupełniającego zarządzania ruchem lotniczym przy użyciu systemu ADS, oznaczające, że posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służb kontroli ruchu lotniczego z wykorzystaniem wszystkich urządzeń nadzoru dla statków powietrznych poruszających się w zatwierdzonym obszarze kontrolowanym lotniska lub w przyległych sektorach;
- d) uprawnienie uzupełniające kontroli oceanicznej (OCN) oznaczające, że posiadacz ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służb kontroli ruchu lotniczego dla statków powietrznych poruszających się w Obszarze Kontroli Oceanicznej.

4. Posiadacz uprawnienia uzupełniającego, który nie korzystał z przywilejów związanych z tym uprawnieniem przez okres dowolnych czterech kolejnych lat, może rozpocząć szkolenie w jednostce dotyczące tego uprawnienia wyłącznie po poddaniu się właściwej ocenie co do spełnienia warunków uprawnienia uzupełniającego oraz po spełnieniu wymagań szkoleniowych wynikających z tej oceny.

Artykuł 12

Uprawnienia uzupełniające w jednostce

1. Uprawnienie uzupełniające w jednostce oznacza, że posiadacz licencji ma wiedzę i umiejętności do zapewniania służb kontroli ruchu lotniczego dla określonego sektora, określonej grupy sektorów lub stanowisk pracy w ramach odpowiedzialności organu służb ruchu lotniczego.
2. Uprawnienia uzupełniające w jednostce ważne są przez wstępny okres 12 miesięcy.
3. Ważność takich uprawnień uzupełniających przedłuża się na okres kolejnych 12 miesięcy następujących po wstępnym okresie, o którym mowa w ust. 2, jeśli instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej wykaże przed właściwym organem, że:
 - a) w ciągu poprzednich 12 miesięcy kandydat korzystał z przywilejów wynikających z posiadania licencji przez minimalną liczbę godzin, zgodnie z zatwierdzonym programem utrzymania poziomu wiedzy i umiejętności w jednostce;
 - b) wiedza i umiejętności kandydata zostały ocenione zgodnie z częścią C załącznika II;
 - c) kandydat posiada ważne orzeczenie lotniczo-lekarskie.

Jeśli chodzi o stosowanie lit. a) jednostki operacyjne w ramach instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej prowadzą rejestry dotyczące faktycznie przepracowanych godzin w sektorach, grupie sektorów lub na stanowiskach pracy dla każdego posiadacza licencji pracującego w danej jednostce, a dane te są udostępniane na żądanie właściwym organom i posiadaczowi licencji.

4. W stosunku do instruktorów szkolenia operacyjnego minimalna liczba godzin roboczych wymagana do utrzymania ważności uprawnienia uzupełniającego w jednostce, bez wliczania zadań szkoleniowych, może być zmniejszona proporcjonalnie do czasu spędzonego na szkoleniu prowadzonym na stanowiskach, których dotyczy wnioski o przedłużenie, zgodnie z zatwierdzonym programem utrzymania poziomu wiedzy i umiejętności w jednostce.

5. W przypadku, gdy uprawnienie uzupełniające w jednostce traci ważność, konieczne jest ukończenie z pozytywnym wynikiem planu szkoleń w jednostce w celu przywrócenia ważności przedmiotowemu uprawnieniu uzupełniającemu.

Artykuł 13

Uprawnienia uzupełniające w zakresie języka

1. Kontrolerzy ruchu lotniczego i praktykanci-kontrolerzy ruchu lotniczego mogą korzystać z przywilejów wynikających z posiadania licencji pod warunkiem, że mają uprawnienie uzupełniające w zakresie języka w odniesieniu do języka angielskiego.
2. Państwa członkowskie mogą nałożyć wymagania w odniesieniu do języka miejscowego, jeśli uznają to za stosowne ze względów bezpieczeństwa.
3. Do celów ust. 1 i 2 kandydat ubiegający się o uprawnienie uzupełniające w zakresie języka wykazuje się biegłością językową przynajmniej na poziomie operacyjnym (poziomie 4) zarówno w zakresie frazeologii, jak i zrozumiałej komunikacji.

Wymagania takie są niedyskryminacyjne, proporcjonalne i przejrzyste, a Agencja jest o nich bezzwłocznie powiadamiana.

Oznacza to, że kandydat:

- a) skutecznie porozumiewa się wyłącznie za pomocą głosu (telefon/radiotelefon) oraz w sytuacjach kontaktu osobistego;
- b) dokładnie i precyzyjnie porozumiewa się w zakresie powszechnych, konkretnych i związanych z pracą tematów;
- c) wykorzystuje właściwe strategie komunikacyjne w celu wymiany komunikatów oraz ich rozpoznawania, a także wyjaśnia nieporozumienia w kontekście ogólnym lub związanym z pracą;

- d) pomyślnie kieruje i z odpowiednią łatwością językowymi wyzwaniami powstałymi w wyniku komplikacji lub nieoczekiwanego obrotu zdarzeń, które wystąpią w stosunku do rutynowych sytuacji w pracy, lub dialogowego zadania, w czym spikerzy mają zazwyczaj wprawę;
- e) mówi dialektem lub z akcentem, który jest zrozumiały dla wspólnoty aeronautycznej.
4. Poziom biegłości językowej kontrolerów ustalany jest według skali klasyfikacji podanej w załączniku III.

5. Nie naruszając przepisów ust. 3, instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej może wymagać poziomu rozszerzonego (poziomu 5) skali klasyfikacji biegłości językowej, przedstawionej w załączniku III, w celu stosowania ust. 1 i 2, jeżeli okoliczności operacyjne związane z danym uprawnieniem lub uprawnieniem uzupełniającym dają podstawę do wymagania wyższego poziomu niezbędnego ze względów bezpieczeństwa. Wymaganie takie jest niedyskryminacyjne, proporcjonalne, przejrzyste i obiektywnie uzasadnione przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej, która chce zastosować wyższy poziom biegłości językowej, a także zatwierdzone przez właściwy organ.

6. Biegłość językowa kandydata jest formalnie oceniana w regularnych odstępach czasu.

Z wyjątkiem kandydatów, którzy wykazali się biegłością językową na poziomie eksperckim (poziom 6) zgodnie z załącznikiem III, uprawnienie uzupełniające w zakresie języka jest ważne przez następujący okres z możliwością przedłużenia:

- a) trzy lata w przypadku kandydatów, którzy wykazali się poziomem operacyjnym (poziomem 4) zgodnie z załącznikiem III;
- b) sześć lat w przypadku kandydatów, którzy wykazali się poziomem rozszerzonym (poziomem 5) zgodnie z załącznikiem III.

7. Dowodem biegłości językowej jest świadectwo wydane po przeprowadzeniu przejrzystej i obiektywnej procedury oceniającej zatwierdzonej przez właściwy organ.

Artykuł 14

Uzupełniające uprawnienia instruktorskie

1. Posiadacze uzupełniających uprawnień instruktorskich są upoważnieni do prowadzenia szkolenia operacyjnego i nadzoru nad stanowiskiem pracy na obszarach objętych ważnym uprawnieniem uzupełniającym w jednostce.
2. Kandydaci ubiegający się o uzupełniające uprawnienie instruktorskie:
- a) mają licencję kontrolera ruchu lotniczego;
- b) bezpośrednio przed ubieganiem się o uprawnienie uzupełniające korzystali z przywilejów wynikających z posiadania licencji kontrolera ruchu lotniczego przez co najmniej jeden

rok lub przez dłuższy czas określony przez właściwy organ w odniesieniu do uprawnień i uprawnień uzupełniających, których dotyczy szkolenie;

- c) pomyślnie ukończyli zatwierdzony kurs instruktora szkolenia operacyjnego, w ramach którego za pomocą stosowanych egzaminów ocenione zostały wymagana wiedza i umiejętności pedagogiczne.
3. Uzupełniająca uprawnienie instruktorskie ważne jest przez okres trzech lat z możliwością przedłużenia.

ROZDZIAŁ III

ORZECZENIA LOTNICZO-LEKARSKIE

Artykuł 15

Wydawanie orzeczeń lotniczo-lekarskich

1. Wnioski o wydanie, przywrócenie ważności lub wznowienie orzeczeń lotniczo-lekarskich przedkłada się właściwemu organowi zgodnie z procedurą określoną przez ten organ.
2. Orzeczenia lotniczo-lekarskie wydawane są przez odpowiedni organ medyczny właściwego organu lub przez lekarzy orzeczników przeprowadzających badania lotniczo-lekarskie, lub przez centra medycyny lotniczej zatwierdzone przez właściwy organ.
3. Wydawanie orzeczeń lotniczo-lekarskich jest zgodne z przepisami załącznika 1 do Konwencji chicagowskiej o międzynarodowym lotnictwie cywilnym oraz wymaganiami dla europejskiej klasy 3 poświadczania stanu zdrowia kontrolerów ruchu lotniczego określonymi przez EUROCONTROL.
4. Właściwe organy zapewniają przyjęcie skutecznych procedur odwoławczych lub procedur kontroli z udziałem właściwych niezależnych doradców medycznych.

Artykuł 16

Ważność orzeczeń lotniczo-lekarskich

1. Orzeczenia lotniczo-lekarskie są ważne przez okres:
- a) 24 miesięcy do momentu ukończenia przez kontrolera ruchu lotniczego 40 roku życia;
- b) 12 miesięcy po ukończeniu 40 roku życia.
2. Okresy, o których mowa w ust. 1 obliczane są od dnia badania lekarskiego w przypadku pierwszego wydania i wznowienia oraz od daty wygaśnięcia poprzedniego orzeczenia lotniczo-lekarskiego w przypadku przywrócenia ważności.
3. Badania wymagane w przypadku przywrócenia ważności orzeczenia lotniczo-lekarskiego mogą zostać przeprowadzone do 45 dni przed datą wygaśnięcia poprzedniego orzeczenia.
4. W przypadku gdy kontroler ruchu lotniczego nie przejdzie badania wymaganego w przypadku przywrócenia ważności orzeczenia lotniczo-lekarskiego przed datą jego wygaśnięcia, konieczne jest badanie medyczne wymagane do wznowienia orzeczenia.

5. Orzeczenie lotniczo-lekarskie może zostać w każdej chwili ograniczone, zawieszono lub cofnięte, jeśli wymaga tego stan zdrowia jego posiadacza.

Artykuł 17

Oslabiona kondycja zdrowotna

1. Posiadacze licencji:

- a) nie korzystają z przywilejów wynikających z posiadania licencji, ilekroć mają świadomość jakiegokolwiek osłabienia kondycji zdrowotnej, które może uniemożliwić im bezpieczne korzystanie z tych przywilejów;
- b) powiadamiają właściwą instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej o stwierdzeniu u nich osłabienia kondycji zdrowotnej lub o pozostawaniu pod wpływem jakiegokolwiek substancji psychoaktywnej w tym lekarstw, które mogą sprawić, że będą niezdolni do bezpiecznego korzystania z przywilejów wynikających z posiadania licencji.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej ustanawiają procedury w zakresie zarządzania skutkami operacyjnymi osłabionej kondycji zdrowotnej i informują właściwe organy w przypadku uznania posiadacza licencji za niezdolnego ze względów zdrowotnych.

3. Procedury, o których mowa w ust. 2, zatwierdza właściwy organ.

ROZDZIAŁ IV

WYMAGANIA DOTYCZĄCE ORGANIZACJI SZKOLENIOWYCH

Artykuł 18

Certyfikacja organizacji szkoleniowych

1. Wnioski o certyfikację organizacji szkoleniowych są przedkładane właściwemu organowi zgodnie z procedurą określoną przez ten organ.

2. Organizacje szkoleniowe udowadniają, że dysponują odpowiednią kadrą i odpowiednim wyposażeniem oraz że działają w środowisku odpowiednim do prowadzenia szkoleń niezbędnych do uzyskania lub zachowania licencji praktykanta-kontrolera ruchu lotniczego i licencji kontrolera ruchu lotniczego.

3. Organizacje szkoleniowe udostępniają odpowiednie obiekty każdemu, kto uzyskał zezwolenie od właściwego organu, aby umożliwić zbadanie odpowiednich rejestrów, danych, procedur i wszelkich innych materiałów związanych z realizacją zadań właściwego organu.

Artykuł 19

System zarządzania organizacją szkoleniowych

Organizacje szkoleniowe:

- a) mają skuteczny system zarządzania i dysponują wystarczająco liczną, odpowiednio wykwalifikowaną i doświadczoną kadrą, które są niezbędne do prowadzenia szkolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

- b) wyraźnie określają kwestie odpowiedzialności za bezpieczeństwo w ramach zatwierdzonej organizacji szkoleniowej, w tym kwestie bezpośredniej odpowiedzialności kierownictwa;

- c) dysponują niezbędnymi obiektami, sprzętem i możliwościami zakwaterowania odpowiednimi do danego typu oferowanego szkolenia;

- d) przedstawiają dowody na posiadanie systemu zarządzania jakością stanowiącego część systemu zarządzania, służącego do monitorowania zgodności z normami jakości, oraz odpowiednich systemów i procedur zapewniających przeprowadzenie szkolenia zgodnie z wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;

- e) mają system prowadzenia rejestrów umożliwiający właściwe przechowywanie danych oraz skuteczne monitorowanie informacji dotyczących odpowiednich działań;

- f) wykazują, że dysponują wystarczającymi zasobami finansowymi do prowadzenia szkolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz że mają wystarczającą ochronę ubezpieczeniową swoich działań zgodnie z charakterem oferowanego szkolenia.

Artykuł 20

Wymagania w odniesieniu do kursów szkoleniowych, szkoleń wstępnych i planów szkoleń w jednostce oraz programów utrzymania poziomu wiedzy i umiejętności w jednostce

1. Organizacje szkoleniowe zapewniają właściwemu organowi metodologię wykorzystywaną do ustalania szczegółów w odniesieniu do treści, organizacji i czasu trwania kursów szkoleniowych, a także, w odpowiednich przypadkach, planów szkoleń w jednostce oraz programów utrzymania poziomu wiedzy i umiejętności w jednostce.

2. Obejmuje to również sposób organizacji egzaminów lub oceny. W przypadku egzaminów związanych ze szkoleniem wstępnym, z uwzględnieniem szkolenia symulacyjnego, kwalifikacje egzaminatorów i asesorów powinny być szczegółowo określone.

ROZDZIAŁ V

WYMAGANIA DOTYCZĄCE WŁAŚCIWYCH ORGANÓW

Artykuł 21

Niezależność właściwego organu

1. Właściwe organy są niezależne od instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej i organizacji szkoleniowych. Niezależność ta osiągnięta jest poprzez odpowiednie rozdzielenie, co najmniej na poziomie funkcjonalnym, właściwych organów i tych instytucji. Państwa członkowskie zapewniają wykonywanie uprawnień właściwych organów w sposób bezstronny i przejrzysty.

2. Państwa członkowskie przekazują Agencji nazwy i adresy właściwych organów, a także powiadamiają o każdej ich zmianie.

*Artykuł 22***Zadania właściwych organów**

1. Aby zapewnić poziom wiedzy i umiejętności niezbędny do wykonywania czynności kontrolera ruchu lotniczego z zachowaniem wysokiego poziomu norm bezpieczeństwa, właściwe organy nadzorują i monitorują szkolenia.
2. Zadania właściwych organów obejmują:
 - a) wydawanie i cofanie licencji, uprawnień i uprawnień uzupełniających, których dotyczyły ukończone szkolenie oraz przeprowadzona ocena, w ramach odpowiedzialności właściwego organu;
 - b) przywracanie ważności, wznawianie i zawieszanie uprawnień oraz uprawnień uzupełniających, z których korzysta się w ramach odpowiedzialności właściwych organów;
 - c) certyfikację organizacji szkoleniowych;
 - d) zatwierdzanie kursów szkoleniowych, planów szkoleń w jednostce i programów utrzymania poziomu wiedzy i umiejętności w jednostce;
 - e) zatwierdzanie egzaminatorów lub asesorów;
 - f) monitorowanie i przeprowadzanie audytu systemów szkoleniowych;
 - g) ustanawianie właściwych mechanizmów składania odwołań i powiadamiania;
 - h) zatwierdzanie wymagania poziomu rozszerzonego biegłości językowej (poziomu 5) zgodnie z art. 13 ust. 5;
 - i) zatwierdzanie procedur związanych z osłabioną kondycją zdrowotną zgodnie z art. 17 ust. 3.

*Artykuł 23***Wydawanie i utrzymywanie licencji, uprawnień, uprawnień uzupełniających i certyfikatów**

1. Właściwy organ ustanawia procedury dotyczące występowania o licencje, wydawania, wznawiania i przywracania ważności licencji, związanych z nimi uprawnień, uprawnień uzupełniających i orzeczeń lotniczo-lekarskich.
2. Po otrzymaniu wniosku właściwy organ sprawdza, czy kandydat spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia.
3. W przypadku stwierdzenia, że kandydat spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia, właściwy organ wydaje lub wznawia odpowiednią licencję, związane z nią uprawnienie, uprawnienie uzupełniające lub orzeczenie lotniczo-lekarskie albo przywraca im ważność.
4. Licencja wydana przez właściwy organ zawiera także pozycje określone w załączniku I.
5. W przypadku gdy licencja wydana jest w języku innym niż angielski, powinna zawierać tłumaczenie na język angielski pozycji określonych w załączniku I.

*Artykuł 24***Ocena wiedzy i umiejętności**

1. Właściwe organy zatwierdzają posiadaczy licencji uprawnionych do pełnienia funkcji wykwalifikowanych egzaminatorów lub asesorów dla celów szkolenia w jednostce lub szkolenia uzupełniającego.
2. Zatwierdzenie ważne jest przez okres trzech lat z możliwością przedłużenia.

*Artykuł 25***Prowadzenie rejestrów**

Właściwe organy zapewniają utrzymanie bazy danych zawierającej wykaz kompetencji wszystkich posiadaczy licencji podlegających odpowiedzialności tych organów, wraz z datami ważności uprawnień uzupełniających tych osób.

*Artykuł 26***Wymiana informacji**

Z odpowiednim poszanowaniem zasad poufności określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 właściwe organy wymieniają się stosownymi informacjami i udzielają sobie wzajemnie pomocy w celu zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, szczególnie w przypadkach dotyczących swobodnego przepływu kontrolerów ruchu lotniczego w obrębie Unii.

*Artykuł 27***Procedura certyfikacji organizacji szkoleniowych**

1. Właściwe organy ustanawiają procedury dotyczące występowania o certyfikaty organizacji szkoleniowych, ich wydawania oraz utrzymywania ważności.
2. Właściwe organy wydają certyfikaty w przypadku gdy organizacja składająca wniosek o możliwość świadczenia usług szkoleniowych spełnia wymogi określone w rozdziale IV.
3. Certyfikat może zostać wydany dla każdego rodzaju szkolenia lub w połączeniu z innymi służbami żeglugi powietrznej, w którym to przypadku rodzaj szkolenia i rodzaj służby żeglugi powietrznej certyfikowane są jako pakiet służb.
4. W certyfikacie wyszczególnia się informacje z załącznika IV.

*Artykuł 28***Monitorowanie działalności organizacji szkoleniowych i egzekwowanie przepisów**

1. Właściwe organy monitorują zgodność z wymaganiami i warunkami związanymi z certyfikatami organizacji szkoleniowych.
2. Właściwe organy regularnie przeprowadzają audyt organizacji szkoleniowych w celu zapewnienia faktycznej zgodności z normami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

3. Poza regularnym audytem właściwe organy mogą przeprowadzać niezapowiedziane inspekcje mające na celu sprawdzenie zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia.

4. Jeśli właściwy organ stwierdzi, że posiadacz certyfikatu organizacji szkoleniowej nie spełnia już wymagań ani warunków związanych z certyfikatem, wprowadza stosowne środki wykonawcze, które mogą obejmować cofnięcie certyfikatu.

5. Certyfikaty wydane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia są wzajemnie uznawane.

Artykuł 29

Uznanie licencji

1. Państwa członkowskie uznają licencje kontrolera ruchu lotniczego i praktykanta-kontrolera ruchu lotniczego i związane z nimi uprawnienia, uprawnienia uzupełniające oraz uprawnienia uzupełniające w zakresie języka, a także związane z nimi orzeczenia lotniczo-lekarskie wydane przez inne państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

W przypadku jednak, gdy państwo członkowskie ustaliło niższy limit wieku niż 21 lat zgodnie z art. 9 ust. 3, prawo korzystania z przywilejów wynikających z posiadania licencji ogranicza się do terytorium państwa członkowskiego, które wydało licencję, aż do momentu osiągnięcia przez jej posiadacza wieku 21 lat.

W przypadku gdy posiadacz licencji korzysta z przywilejów wynikających z licencji w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym licencja została wydana, posiadacz licencji ma prawo wymienić swoją licencję na licencję wydaną w państwie członkowskim, w którym korzysta z licencji, bez konieczności spełnienia dodatkowych warunków.

W celu przyznania uprawnienia uzupełniającego w jednostce właściwy organ wymaga, aby kandydat spełnił określone warunki związane z takim uprawnieniem uzupełniającym, określając odpowiednią jednostkę, sektor lub stanowisko pracy. Ustalając plan szkoleń w jednostce, organizacja szkoleniowa uwzględnia we właściwy sposób nabytą wiedzę, umiejętności i doświadczenie kandydata.

2. Właściwy organ zatwierdza lub odrzuca plan szkoleń w jednostce, zawierający proponowane szkolenia kandydata, nie później niż sześć tygodni po przedstawieniu dowodu, z wyłączeniem opóźnienia spowodowanego złożeniem ewentualnego odwołania. Właściwy organ zapewnia przestrzeganie zasady niedyskryminacji i proporcjonalności.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 30

Zgodność z zasadniczymi wymaganiami

Agencja dokonuje oceny systemu licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego ustanowionych na podstawie niniejszego

rozporządzenia i dalszych niezbędnych ulepszeń w kierunku podejścia do lotnictwa w „ujęciu systemowym” oraz zapewnienia pełnej zgodności z zasadniczymi wymaganiami opisanymi w załączniku Vb do rozporządzenia (WE) nr 216/2008, z myślą o przedłożeniu Komisji opinii obejmującej ewentualne zmiany niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 31

Odstępstwa

1. W drodze odstępstwa od art. 11 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie, które wprowadziły krajowe uprawnienia uzupełniające w oparciu o art. 7 ust. 4 dyrektywy 2006/23/WE, mogą nadal stosować właściwe przepisy krajowe obowiązujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

2. W drodze odstępstwa od art. 12 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie, które postanowiły zgodnie z art. 10 dyrektywy 2006/23/WE, że z przywilejów związanych z uprawnieniem uzupełniającym w jednostce będą korzystać wyłącznie posiadacze licencji, którzy nie przekroczyli określonego wieku, mogą nadal stosować właściwe przepisy krajowe obowiązujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

3. Jeśli państwo członkowskie korzysta z przepisów ust. 1 lub 2, powiadamia o tym Komisję i Agencję.

Artykuł 32

Przepisy przejściowe

1. W drodze odstępstwa od części A załącznika II do rozporządzenia organizacje szkoleniowe mogą nadal stosować plany szkoleń opierające się na wytycznych EUROCONTROL, wydanych dnia 10 grudnia 2004 r., zatytułowanych „Guidelines for air traffic controllers Common Core Content Initial Training”, przez okres jednego roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Licencje, uprawnienia, uprawnienia uzupełniające, orzeczenia lotniczo-lekarskie oraz certyfikaty organizacji szkoleniowych wydane zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi w oparciu o przepisy dyrektywy 2006/23/WE w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uznaje się za wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. Kandydaci do otrzymania licencji, uprawnienia, uprawnienia uzupełniającego, orzeczenia lotniczo-lekarskiego lub certyfikatu organizacji szkoleniowej, którzy przedłożyli wnioski przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i którym nie wydano jeszcze licencji, uprawnienia, uprawnienia uzupełniającego, orzeczenia lotniczo-lekarskiego ani certyfikatu organizacji szkoleniowej, wykazują zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia przed wydaniem licencji, uprawnienia, uprawnienia uzupełniającego, orzeczenia lotniczo-lekarskiego lub certyfikatu organizacji szkoleniowej.

4. Właściwy organ państwa członkowskiego, do którego organizacje szkoleniowe, dla których Agencja jest właściwym organem zgodnie z art. 4, wystąpiły o wydanie certyfikatu przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, finalizuje proces certyfikacji w porozumieniu z Agencją i przekazuje Agencji dokumentację po wydaniu certyfikatu.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego, który odpowiadał za nadzór w zakresie bezpieczeństwa nad organizacjami

szkoleniowymi, dla których Agencja jest właściwym organem zgodnie z art. 4, przekazuje Agencji obowiązki dotyczące nadzoru w zakresie bezpieczeństwa nad tymi organizacjami sześć miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 33

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OPIS LICENCJI

Licencje wydawane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem odpowiadają poniższemu opisowi:

1. Pozycje

1.1. Licencja powinna zawierać następujące pozycje, przy czym pozycjom oznaczonym gwiazdką musi towarzyszyć tłumaczenie na język angielski:

- a) *nazwa państwa lub organu wydającego licencję (wyłuszczonej drukiem);
- b) *nazwa licencji (mocno wyłuszczonej drukiem);
- c) numer seryjny licencji, zapisany cyframi arabskimi, nadany przez organ wydający licencję;
- d) pełne nazwisko i imię posiadacza (zapisane alfabetem łacińskim, również wtedy, gdy pisownia języka danego kraju jest inna niż alfabet łaciński);
- e) data urodzenia;
- f) narodowość posiadacza;
- g) podpis posiadacza;
- h) *poświadczenie ważności oraz wydane posiadaczowi upoważnienie do korzystania z licencji, zawierające:
 - (i) uprawnienia, uprawnienia uzupełniające, uprawnienia uzupełniające w zakresie języka, uzupełniające uprawnienia instruktorskie oraz uprawnienia uzupełniające w jednostce,
 - (ii) datę ich pierwszego wydania,
 - (iii) datę ważności;
- i) podpis urzędnika wydającego licencję i datę wydania;
- j) pieczęć lub stempel organu wydającego licencję.

1.2. Do licencji musi być załączone ważne orzeczenie lotniczo-lekarskie.

2. Materiał

Używa się papieru pierwszej jakości lub innego odpowiedniego materiału, na którym pozycje wymienione w pkt 1 muszą być wyraźnie widoczne.

3. Kolor

3.1. W przypadku gdy do wszystkich licencji związanych z lotnictwem wydawanych przez państwo członkowskie używane są materiały w tym samym kolorze, będzie to kolor biały.

3.2. Jeśli państwo członkowskie wydaje licencje związane z lotnictwem w różnych kolorach, kolorem stosowanym w przypadku licencji kontrolerów ruchu lotniczego będzie kolor żółty.

ZAŁĄCZNIK II

WYMAGANIA SZKOLENIOWE

CZĘŚĆ A

Wymagania dotyczące szkolenia wstępnego wobec kontrolerów ruchu lotniczego

Szkolenie wstępne zapewnia realizację przez praktykantów-kontrolerów ruchu lotniczego co najmniej celów szkolenia podstawowego i szkolenia w zakresie uprawnień, zgodnie ze specyfikacją EUROCONTROL dotyczącą podstawowych, jednolitych treści szkolenia wstępnego kontrolerów ruchu lotniczego, wydaną dnia 21 października 2008 r.⁽¹⁾, tak aby kontrolerzy ruchu lotniczego mogli obsługiwać ruch lotniczy bezpiecznie, szybko i skutecznie.

Szkolenie wstępne obejmuje następujące przedmioty: prawo lotnicze, zarządzanie ruchem lotniczym, w tym procedury współpracy cywilno-wojskowej, meteorologia, nawigacja, statek powietrzny i zasady lotu (w tym porozumiewanie się kontrolera ruchu lotniczego z pilotem), czynnik ludzki, sprzęt i systemy, środowisko zawodowe, bezpieczeństwo i kultura bezpieczeństwa, systemy zarządzania bezpieczeństwem, sytuacje nadzwyczajne/niebezpieczne, tryb awaryjny systemów oraz znajomość języka, w tym frazeologia radiotelefoniczna.

Przedmioty wykładane są tak, aby przygotować kandydatów do zapewniania różnego rodzaju służb ruchu lotniczego, z uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa. Szkolenie wstępne składa się z części teoretycznej i praktycznej, z uwzględnieniem symulacji, a długość szkolenia zostanie określona w zatwierdzonych programach szkolenia wstępnego. Nabyte umiejętności umożliwiają uznanie kandydata za osobę mającą odpowiednie kwalifikacje do kontrolowania sytuacji związanych ze złożonym i natężonym ruchem oraz ułatwiają przejście do szkoleń w jednostce.

Po odbyciu szkolenia wstępnego wiedza i umiejętności kandydata są oceniane poprzez stosowne egzaminy lub w ramach systemu ciągłej oceny.

CZĘŚĆ B

Wymagania dotyczące szkoleń w jednostce wobec kontrolerów ruchu lotniczego

Plany szkoleń w jednostce określają szczegółowo ich przebieg i harmonogram, co umożliwi stosowanie procedur w jednostce w odniesieniu do strefy lokalnej pod nadzorem instruktora szkolenia operacyjnego. Zatwierdzony plan wskazuje wszystkie elementy systemu oceny wiedzy i umiejętności, w tym organizację pracy, ocenę postępów oraz egzaminy, a także procedury powiadamiania właściwego organu. Szkolenie w jednostce może zawierać pewne specyficzne dla warunków krajowych elementy szkolenia wstępnego.

Podczas szkoleń w jednostce kontrolerzy ruchu lotniczego zostają przeszkoleni w wystarczającym stopniu w zakresie bezpieczeństwa, ochrony i zarządzania sytuacjami kryzysowymi.

Czas trwania szkoleń w jednostce jest określony w planie szkoleń w jednostce. Wymagane umiejętności są oceniane poprzez stosowne egzaminy lub w ramach systemu ciągłej oceny przez zatwierdzonych wykwalifikowanych egzaminatorów lub asesorów, którzy są bezstronni i obiektywni w swoich sądach. W tym celu właściwe organy wdrażają mechanizmy odwoławcze, zapewniające uczciwe traktowanie kandydatów.

CZĘŚĆ C

Wymagania dotyczące szkolenia uzupełniającego wobec kontrolerów ruchu lotniczego

Ważność uprawnień i uprawnień uzupełniających w jednostce wpisywanych do licencji kontrolera ruchu lotniczego jest utrzymywana poprzez zatwierdzone szkolenia uzupełniające, na które składają się szkolenia odbywane w celu utrzymania umiejętności kontrolera ruchu lotniczego, kursy odświeżające, szkolenia w sytuacjach niebezpiecznych, a także, w uzasadnionych przypadkach, szkolenia językowe.

Podczas szkoleń uzupełniających kontrolerzy ruchu lotniczego zostają przeszkoleni w wystarczającym stopniu w zakresie bezpieczeństwa, ochrony i zarządzania sytuacjami kryzysowymi.

Szkolenie uzupełniające składa się z części teoretycznej i praktycznej, z uwzględnieniem symulacji. W tym celu organizacja szkoleniowa opracowuje program utrzymywania wiedzy i umiejętności w jednostce, w którym określa szczegółowo przebieg, obsadę osobową i harmonogram, które są konieczne do prowadzenia właściwych szkoleń uzupełniających oraz wykazania wiedzy i umiejętności. Takie programy są poddawane przeglądowi i zatwierdzane co najmniej co trzy lata. Czas trwania szkolenia uzupełniającego jest określony zgodnie z funkcjonalnymi potrzebami kontrolerów ruchu lotniczego pracujących w jednostce, zwłaszcza z uwagi na zmiany lub planowane zmiany procedur lub urządzeń lub z uwagi na ogólne wymogi związane z zarządzaniem bezpieczeństwem. Wiedza i umiejętności każdego kontrolera ruchu lotniczego są odpowiednio oceniane co najmniej co trzy lata. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej zapewnia stosowanie mechanizmów zapewniających sprawiedliwe traktowanie posiadaczy licencji, którym nie można przedłużyć ważności uprawnień uzupełniających.

⁽¹⁾ Wydanie 1.0, data wydania: 21.10.2008 r., nr ref.: EUROCONTROL-SPEC-0113.

ZAŁĄCZNIK III

WYMAGANIA DOTYCZĄCE BIEGŁOŚCI JĘZYKOWEJ

Skala klasyfikacji biegłości w języku: poziomy: biegły, rozszerzony i operacyjny

Poziom	Wymowa Zakłada gwarę i/lub akcent zrozumiały dla wspólnoty aeronautycznej.	Struktura Stosowne konstrukcje gramatyczne i wzory zdań są określone funkcjami językowymi właściwymi dla zadania.	Słownictwo	Łatwość wysławiania się	Zrozumienie	Zrozumienie
Biegły 6	Wymowa, akcent, rytm, i intonacja, mimo prawdopodobnego wpływu pierwszego języka lub regionalnej odmiany, w zasadzie nigdy nie kolidują w łatwym zrozumieniu.	Zarówno, podstawowe, jak i złożone konstrukcje gramatyczne oraz wzory zdań są spójne i dobrze opanowane.	Zakres słownictwa i trafność są wystarczające dla skutecznej komunikacji w szerokiej gamie znanych i nieznanymi zagadnień. Słownictwo jest idiomatyczne, uwzględnia subtelne różnice w znaczeniu, i nadaje się do szybkiego reagowania.	Potrafi mówić szczegółowo, bez wymuszania i wysiłku. Różnicuje wymowę dla efektów stylistycznych, np. dla uwytknienia sedna sprawy. Spontanicznie stosuje w rozmowie właściwe znaczniki i łączniki.	Zrozumienie jest dokładne i spójne w prawie wszystkich kontekstach i obejmuje zrozumienie subtelności językowych i kulturowych.	Łatwa reakcja w prawie wszystkich sytuacjach. Jest wrażliwy na słowne i niesłowne repliki, i stosownie na nie reaguje.
Rozszerzony 5	Wymowa, akcent, rytm, i intonacja, mimo wpływu pierwszego języka lub regionalnej odmiany, rzadko kolidują w łatwym zrozumieniu.	Podstawowe konstrukcje gramatyczne i wzory zdań są spójne i dobrze opanowane. Widać starania konstruowania składni złożonej, ale z błędami, które czasami kolidują ze znaczeniem.	Zakres słownictwa i trafność są wystarczające dla skutecznej komunikacji w zagadnieniach powszechnych, zasadniczych i związanych z pracą. Wypowiedzi są spójne i trafne. Czasami słownictwo jest idiomatyczne.	Potrafi mówić szczegółowo, z właściwą łatwością na tematy znane, ale nie różnicuje potoku słów jako narzędzia stylistycznego. W rozmowie potrafi stosować właściwe znaczniki i łączniki.	Zrozumienie jest dokładne w sprawach powszechnych, zasadniczych i związanych z pracą, i w większości dokładne, gdy mówiący staje w obliczu komplikacji językowej lub sytuacyjnej, lub w obliczu niespodziewanego obrotu zdarzeń. Jest w stanie zrozumieć lub rejestrować zakres odmian mowy (dialekt i/lub akcent).	Odpowiedzi są natychmiastowe, właściwe, i zawiera informacje. Skutecznie radzi sobie w relacji mówca / słuchacz.
Operacyjny 4	Wymowa, akcent, rytm, i intonacja wykazują wpływ pierwszego języka lub regionalnej odmiany, ale tylko czasami kolidują to w łatwym zrozumieniu.	Podstawowe konstrukcje gramatyczne i wzory zdań są wykorzystywane twórczo i zwykle dobrze opanowane. Mogą występować błędy, szczególnie w okolicznościach nadzwyczajnych i niespodziewanych, które rzadko kiedy kolidują ze znaczeniem.	Zakres słownictwa i trafność są zazwyczaj wystarczające dla skutecznej komunikacji w zagadnieniach powszechnych, zasadniczych i związanych z pracą. Wypowiedzi często są trafne, gdy w okolicznościach nadzwyczajnych i niespodziewanych brakuje słownictwa.	Z właściwym tempem wytwarza napięcie językowe. Sporadycznie może tracić biegłość w szczegółowym przekazie usłyszanego lub formułowanego słowa przy wzajemnym spontanicznym reagowaniu, co nie przeszkadza w skutecznej komunikacji. Potrafi ograniczyć stosowanie znaczników i łączników w rozmowie. Nie łatwo rozproszyć jego uwagę.	Zrozumienie, w większości, jest dokładne w sprawach powszechnych, zasadniczych i związanych z pracą, jeśli akcent i odmiana są dostatecznie przystępne dla międzynarodowej wspólnoty użytkowników. Mówca, w obliczu komplikacji językowej lub sytuacyjnej, względnie nieoczekiwanego obrotu zdarzeń, rozumie wolniej lub wymaga procesu wyjaśnienia.	Odpowiedzi są zwykle natychmiastowe, właściwe i zawierają informacje. Inicjuje i utrzymuje wymianę zdań, nawet gdy ma do czynienia z niespodziewanym obrotem zdarzeń. Odpowiednio radzi sobie z oczywistymi nieporozumieniami przez sprawdzenie, potwierdzenie lub wyjaśnienie.

ZAŁĄCZNIK IV

Opis certyfikatów organizacji szkoleniowych

Certyfikaty organizacji szkoleniowych wydawane przez właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zawierają informacje dotyczące:

- a) właściwego organu wydającego certyfikat;
 - b) danych wnioskodawcy (nazwisko i imię/nazwa oraz adres);
 - c) odpowiednio rodzaju szkolenia lub zapewnianych służb objętych certyfikatem;
 - d) oświadczenia o zgodności wnioskodawcy z wymaganiami określonymi w rozdziale V;
 - e) daty wystawienia i okresu ważności certyfikatu.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 806/2011

z dnia 10 sierpnia 2011 r.

w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej fluchinkonazol, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, w odniesieniu do których kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008⁽³⁾. Fluchinkonazol jest substancją czynną, w odniesieniu do której kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W rozporządzeniach Komisji (WE) nr 451/2000⁽⁴⁾ oraz (WE) nr 1490/2002⁽⁵⁾ określono szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje fluchinkonazol.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1095/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1490/2002 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁶⁾ powiadamiający wycofał swoje poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy

91/414/EWG w ciągu dwóch miesięcy od wejścia w życie tego rozporządzenia. W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2008/934/WE z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje⁽⁷⁾, stanowiącą o niewłączeniu fluchinkonazolu.

- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) przedłożył nowy wniosek, w którym zwrócił się o zastosowanie procedury przyspieszonej, określonej w art. 14–19 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy.
- (5) Wniosek został przedłożony Irlandii, państwu członkowskiemu wyznaczonemu do pełnienia roli sprawozdawcy na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. Termin przewidziany dla procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidziane zastosowania są takie same jak przedmiot decyzji 2008/934/WE. Wniosek spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne, określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.
- (6) Irlandia oceniła dodatkowe dane przedłożone przez wnioskodawcę i sporządziła dodatkowe sprawozdanie. Sprawozdanie to zostało przekazane Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 13 kwietnia 2010 r. Urząd przekazał dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 i na wniosek Komisji Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski w sprawie fluchinkonazolu w dniu 25 lutego 2011 r.⁽⁸⁾ Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.

⁽⁸⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fluquinconazole” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej fluchinkonazolu). EFSA Journal 2011; 9(5):2096. [112 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2096. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 17 czerwca 2011 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego fluchinkonazolu.

- (7) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające fluchinkonazol zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić fluchinkonazol zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (8) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia.
- (9) Bez uszczerbku dla ustalenia o konieczności zatwierdzenia fluchinkonazolu należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (10) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (11) Nie naruszając przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających fluchinkonazol. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę aktualizacji pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (12) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających

na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.

- (13) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾.
- (14) Decyzja 2008/934/WE przewiduje niewłączenie fluchinkonazolu i cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję do dnia 31 grudnia 2011 r. Należy zatem skreślić wiersz dotyczący fluchinkonazolu w załączniku do tej decyzji. Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną fluchinkonazol, określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające fluchinkonazol jako substancję czynną w terminie do dnia 30 czerwca 2012 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1-4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego fluchinkonazol jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem części B kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego fluchinkonazol jako jedyną substancję czynną – w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r.; albo
- b) w przypadku środka zawierającego fluchinkonazol jako jedną z kilku substancji czynnych – w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 grudnia 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy

91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Zmiany w decyzji 2008/934/WE

W załączniku do decyzji 2008/934/WE skreśla się wiersz dotyczący fluchinkonazolu.

Artykuł 5

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Fluchinkonazol Nr CAS 136426-54-5 Nr CIPAC 474	3-(2,4-dichlorofenylo)-6-fluoro-2-(1H-1,2,4-triazol-1-ylo)chinazolin-4(3H)-on	≥ 955 g/kg	1 stycznia 2012 r.	31 grudnia 2021 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego fluchinkonazolu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 17 czerwca 2011 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie:</p> <p>a) zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla operatorów i pracowników oraz dopilnowują, aby warunki stosowania zawierały, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej;</p> <p>b) zwracają szczególną uwagę na narażenie konsumentów na spożycie z żywnością pozostałości metabolitów pochodnych triazolu;</p> <p>c) zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla ptaków i ssaków.</p> <p>Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające, dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pozostałości metabolitów pochodnych triazolu w uprawach pierwotnych, roślinach uprawianych zmianowo i produktach pochodzenia zwierzęcego; 2) udziału ewentualnych pozostałości metabolitu dionowego w roślinach uprawianych zmianowo w ogólnym narażeniu konsumenta; 3) ostrego ryzyka dla ssaków owadożernych; 4) długoterminowego ryzyka dla owadożernych i roślinożernych ptaków i ssaków; 5) ryzyka dla ssaków żywiących się dżdżownicami; 6) ewentualnych właściwości powodujących zaburzenia endokrynologiczne u organizmów wodnych (badania dotyczące pełnego cyklu życia ryb). <p>Wnioskodawca przedkłada te informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 31 grudnia 2013 r.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe informacje na temat identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„14	Fluchinkonazol Nr CAS 136426-54-5 Nr CIPAC 474	3-(2,4-dichlorofenyl)-6-fluoro-2-(1H-1,2,4-triazol-1-yl)chinazolin-4(3H)-on	≥ 955 g/kg	1 stycznia 2012 r.	31 grudnia 2021 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego fluchinkonazolu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 17 czerwca 2011 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie:</p> <p>a) zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla operatorów i pracowników oraz dopilnowują, aby warunki stosowania zawierały, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej;</p> <p>b) zwracają szczególną uwagę na narażenie konsumentów na spożycie z żywnością pozostałości metabolitów pochodnych triazolu;</p> <p>c) zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla ptaków i ssaków.</p> <p>Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające, dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pozostałości metabolitów pochodnych triazolu w uprawach pierwotnych, roślinach uprawianych zmianowo i produktach pochodzenia zwierzęcego; 2) udziału ewentualnych pozostałości metabolitu dionowego w roślinach uprawianych zmianowo w ogólnym narażeniu konsumenta; 3) ostrego ryzyka dla ssaków owadożernych; 4) długoterminowego ryzyka dla owadożernych i roślinożernych ptaków i ssaków; 5) ryzyka dla ssaków żywiących się dżdżownicami; 6) ewentualnych właściwości powodujących zaburzenia endokrynologiczne u organizmów wodnych (badania dotyczące pełnego cyklu życia ryb). <p>Wnioskodawca przedkłada te informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 31 grudnia 2013 r.”</p>

(*) Dodatkowe informacje na temat identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 807/2011

z dnia 10 sierpnia 2011 r.

w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej triazoksyd, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 3,

(4) Wniosek przedłożono Zjednoczonemu Królestwu – państwu członkowskiemu, które zostało wyznaczone do pełnienia roli sprawozdawcy na mocy rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. Termin dotyczący procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidziane zastosowania są takie same, jak przedmiot decyzji 2009/860/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne, określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, w odniesieniu do których kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008⁽³⁾. Triazoksyd jest substancją czynną, w odniesieniu do której kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z tym rozporządzeniem.

(5) Zjednoczone Królestwo oceniło dodatkowe dane i informacje przedłożone przez wnioskodawcę i sporządziło dodatkowe sprawozdanie. Sprawozdanie to zostało przekazane Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 10 czerwca 2010 r.

(2) W rozporządzeniach Komisji (WE) nr 451/2002⁽⁴⁾ oraz (WE) nr 1490/2002⁽⁵⁾ określono szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w świetle ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje triazoksyd. Decyzją Komisji 2009/860/WE⁽⁶⁾ postanowiono nie włączać triazoksydu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

(6) Urząd przekazał dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 i na wniosek Komisji dodatkowe sprawozdanie zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie i Urząd. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski dotyczące triazoksydu w dniu 15 lutego 2011 r.⁽⁷⁾ Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 17 czerwca 2011 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego triazoksydu.

(3) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) przedłożył nowy wniosek, w którym zwrócił się o zastosowanie procedury przyspieszonej, określonej w art. 14–19 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych

(7) Dodatkowe sprawozdanie przygotowane przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i nowe wnioski Urzędu dotyczą głównie obaw, które doprowadziły do niewłączenia. Dotyczyły one w szczególności braku możliwości przeprowadzenia rzetelnej oceny ryzyka dla konsumenta ze względu na brak danych pozwalających określić rodzaj pozostałości w produktach roślinnych oraz ewentualne przejście pozostałości do produktów zwierzęcych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2009, s. 81.

⁽⁷⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance triazoxide” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej triazoksyd). EFSA Journal 2011; 9(3) 86 [83 s.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2018. Dostępna na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

- (8) Z nowych informacji dostarczonych przez wnioskodawcę wynika, że narażenie konsumentów można uznać za dopuszczalne.
- (9) W rezultacie dodatkowe informacje dostarczone przez wnioskodawcę pozwalają na rozwianie tych obaw, które doprowadziły do niewłączenia. Nie pojawiły się żadne inne otwarte kwestie naukowe.
- (10) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające triazoksyd zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić triazoksyd zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (11) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia.
- (12) Bez uszczerbku dla ustalenia o konieczności zatwierdzenia triazoksydu należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (13) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parla-

mentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych ⁽¹⁾.

- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną triazoksyd określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Triazoksyd Nr CAS 72459-58-6 Nr CIPAC 729	1-tlenek 7-chloro-3-imidazol-1-ylo-1,2,4-benzotriazyny	≥ 970 g/kg Zanieczyszczenia: toluen: nie więcej niż 3 g/kg	1 października 2011 r.	30 września 2021 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego do zaprawiania nasion.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego triazoksydu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 17 czerwca 2011 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie:</p> <p>a) zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników oraz dopilnowują, aby w warunkach stosowania uwzględniono, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej;</p> <p>b) zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla ptaków ziarnożernych oraz zapewniają uwzględnienie w warunkach zezwolenia środków zmniejszających ryzyko.</p> <p>W terminie do dnia 30 września 2013 r. wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające dotyczące długookresowego ryzyka dla ssaków ziarnożernych.</p>

(¹) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„17	Triazoksyd Nr CAS 72459-58-6 Nr CIPAC 729	1-tlenek 7-chloro-3-imidazol-1-yl-1,2,4-benzotriazyny	≥ 970 g/kg Zanieczyszczenia: toluen: nie więcej niż 3 g/kg	1 października 2011 r.	30 września 2021 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego do zaprawiania nasion.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego triazoksydu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 17 czerwca 2011 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie:</p> <p>a) zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników oraz dopilnowują, aby w warunkach stosowania uwzględniono, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej;</p> <p>b) zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla ptaków ziarnożernych oraz zapewniają uwzględnienie w warunkach zezwolenia środków zmniejszających ryzyko.</p> <p>W terminie do dnia 30 września 2013 r. wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające dotyczące długookresowego ryzyka dla ssaków ziarnożernych.”</p>

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 808/2011**z dnia 10 sierpnia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 sierpnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 90 70	TR	128,9
	ZZ	128,9
0805 50 10	AR	73,7
	TR	63,0
	UY	98,8
	ZA	72,4
	ZZ	77,0
0806 10 10	EG	150,8
	MA	187,2
	TR	166,4
	ZZ	168,1
0808 10 80	AR	114,4
	BR	63,1
	CL	86,0
	CN	56,0
	NZ	102,2
	US	121,3
	ZA	88,7
	ZZ	90,2
0808 20 50	AR	95,9
	CL	75,1
	CN	49,3
	NZ	108,0
	ZA	96,2
0809 30	TR	126,5
	ZZ	126,5
0809 40 05	BA	50,1
	XS	57,7
	ZZ	53,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/499/WPZiB

z dnia 1 sierpnia 2011 r.

dotycząca zmiany i przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/450/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 sierpnia 2010 r. Rada decyzją 2010/450/WPZiB⁽¹⁾ mianowała Rosalind MARSDEN Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwaną dalej „SPUE”) w Sudanie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r.
- (2) W dniu 9 lipca 2011 r. Republika Sudanu Południowego ogłosiła swoją niepodległość i od tego czasu mandat SPUE obejmuje dwa niezależne państwa.
- (3) Rosalind MARSDEN należy mianować SPUE w Republice Sudanu i w Republice Sudanu Południowego od dnia 9 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. W związku z tym należy zmienić decyzję Rady 2010/450/WPZiB i przedłużyć okres jej obowiązywania.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w warunkach, które mogą ulec pogorszeniu i utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2010/450/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł decyzji otrzymuje brzmienie:

„Decyzja Rady 2010/450/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Republice Sudanu i w Republice Sudanu Południowego”;

- 2) art. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

Specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej

Rosalind MARSDEN zostaje niniejszym mianowana Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (»SPUE«) w Republice Sudanu (»Sudanie«) i w Republice Sudanu Południowego (»Południowym Sudanie«) od dnia 9 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. Mandat SPUE może

zostać skrócony, jeżeli Rada tak postanowi na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (»WP«).

Artykuł 2

Cele polityki

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii Europejskiej (zwanej dalej »UE« lub »Unią«) wobec Sudanu i Sudanu Południowego oraz współpraca ze stronami sudańskimi, Unią Afrykańską (»UA«), Organizacją Narodów Zjednoczonych (»ONZ«) i innymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi w dążeniu do pokojowego współistnienia Sudanu i Sudanu Południowego po wygaśnięciu całościowego porozumienia pokojowego (»CPA«) i po ogłoszeniu niepodległości przez Sudan Południowy w dniu 9 lipca 2011 r. Cele polityki Unii to m.in.: aktywnie przyczynianie się do rozwiązania wszelkich otwartych kwestii wynikających z CPA oraz z sytuacji zaistniałej po jego wygaśnięciu i pomoc stronom w realizacji uzgodnień; wspieranie starań o ustabilizowanie niespokojnego regionu wzdłuż granicy między oboma państwami; propagowanie budowy instytucji oraz promowanie stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju Sudanu Południowego; wspieranie poszukiwania politycznego rozwiązania konfliktu w Darfurze; propagowanie ładu demokratycznego, przejrzystych zasad odpowiedzialności i poszanowania praw człowieka, w tym współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym; utrzymanie aktywnej obecności w Sudanie Wschodnim; a także poprawa dostępu organizacji humanitarnych do całego terytorium zarówno Sudanu, jak i Sudanu Południowego.

Ponadto podstawą mandatu SPUE jest następujący cel polityki Unii: przyczynianie się do łagodzenia i eliminowania niebezpieczeństw zagrażających stabilności Sudanu Południowego i regionu ze strony Lord's Resistance Army (»LRA«).

Artykuł 3

Mandat

1. Aby osiągnąć cele polityki, SPUE otrzymuje mandat, by:

- a) utrzymywać kontakt z rządem Sudanu, rządem Sudanu Południowego, sudańskimi i południowosudańskimi partiami politycznymi, darfurskimi ugrupowaniami zbrojnymi, organizacjami obywatelskimi i pozarządowymi i w ten sposób realizować cele polityki Unii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 12.8.2010, s. 42.

- b) utrzymywać ścisłą współpracę z ONZ, UA, a w szczególności z jej panelem realizacyjnym wysokiego szczebla dla Sudanu («AUHIP»), Ligą Państw Arabskich, Międzynarodowym Organem ds. Rozwoju i innymi wiodącymi regionalnymi i międzynarodowymi podmiotami, w tym ze specjalnym wysłannikiem USA;
- c) uczestniczyć w obradach odnośnych gremiów międzynarodowych i publicznych, propagując cele polityki Unii oraz spójność międzynarodowych wysiłków na rzecz Sudanu;
- d) wspierać międzynarodowe starania na rzecz kompleksowego, pluralistycznego i trwałego porozumienia pokojowego dla Darfuru, ściśle współpracując z ONZ, UA, rządem Kataru i innymi zainteresowanymi podmiotami międzynarodowymi;
- e) propagować poszanowanie praw człowieka, i w tym celu utrzymywać regularny kontakt z odpowiednimi organami Sudanu i Sudanu Południowego, Urzędem Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego, Urzędem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka oraz z działającymi w regionie obserwatorami praw człowieka;
- f) przyczynić się do wdrażania unijnej polityki w zakresie praw człowieka – w tym wytycznych Unii co do praw człowieka, w szczególności »Wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych« i »Wytycznych UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet«, oraz unijnej polityki dotyczącej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, m.in. monitorując i relacjonując bieżące wydarzenia oraz formułując odnośne zalecenia;
- g) aktywnie przyczynić się do wdrażania kompleksowego podejścia Unii do Sudanu i Sudanu Południowego, które zostało uzgodnione przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 20 czerwca 2011 r.;
- h) śledzić i koordynować współdziałanie Unii z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami służące łagodzeniu i eliminowaniu niebezpieczeństw zagrażających ludności cywilnej i stabilności Sudanu Południowego oraz regionu ze strony LRA.
2. Aby wykonać swój mandat, SPUE ma między innymi:
- a) doradzać i zdawać sprawozdania w kwestii kształtowania stanowiska Unii w gremiach międzynarodowych, aby aktywnie propagować i umacniać konsekwentne podejście polityczne Unii wobec Sudanu i Sudanu Południowego;
- b) śledzić wszystkie działania Unii i ściśle współpracować z jej delegaturami w Chartumie i Dżubie oraz z jej delegaturą przy UA w Addis Abebie i przy ONZ w Nowym Jorku;
- c) wspierać przemiany polityczne i działania na rzecz rozwiązania wszelkich otwartych kwestii wynikających z CPA oraz z sytuacji po jego wygaśnięciu, pomagać stronom w realizacji uzgodnień oraz wspierać starania służące budowaniu instytucji w Sudanie Południowym;
- d) przyczynić się do wdrażania unijnej polityki w zakresie praw człowieka – w tym wytycznych Unii co do praw człowieka, w szczególności »Wytycznych Unii w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych« i »Wytycznych Unii w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet«, oraz unijnej polityki dotyczącej rezolucji RB ONZ nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, m.in. monitorując i relacjonując bieżące wydarzenia; oraz
- e) nadzorować i relacjonować, czy strony sudańska i południowosudańska przestrzegają odpowiednich rezolucji RB ONZ, w szczególności nr 1556 (2004), 1564 (2004), 1590 (2005), 1591 (2005), 1593 (2005), 1612 (2005), 1663 (2006), 1672 (2006), 1679 (2006), 1769 (2007), 1778 (2007), 1881 (2009), 1882 (2009), 1891 (2009), 1919 (2010).;
- 3) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3. SPUE działa w ścisłej koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (»ESDZ«)”;
- 4) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Finansową kwotę odniesienia wynoszącą 1 820 000 EUR zwiększa się o 955 000 EUR, by pokryć wydatki związane z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.”;
- 5) art. 6 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 6
- Powołanie i skład zespołu**
1. W granicach swojego mandatu i udostępnionych mu środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. W zespole tym muszą się znaleźć specjaliści znający konkretne kwestie polityczne objęte mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do pracy ze SPUE pokrywa odpowiednio dane państwo członkowskie, dana instytucja Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ mogą również być zatrudniani przy SPUE. Międzynarodowi pracownicy kontraktowi muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

4. Biura SPUE mieszczą się w Brukseli, Chartumie i Dżubie i dysponują koniecznym personelem zapewniającym wsparcie polityczne, administracyjne i logistyczne.”;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jej zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (*).

(*) Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii do zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie racjonalnie wykonalne działania – odpowiednio do swojego mandatu i stanu bezpieczeństwa na terenie jej podlegającym – by zapewnić bezpieczeństwo całemu bezpośrednio podległemu personelowi, a w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, określający zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie i reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa oraz zawierający plan awaryjny i plan ewakuacyjny misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym miejscowy personel kontraktowy, odbyli przed przyjazdem lub niezwłocznie po przyjeździe na obszar misji właściwe szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, odpowiednio do wskaźników ryzyka obszaru misji;

d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemnych sprawozdań na temat wdrażania tych zaleceń i na inne tematy związane z bezpieczeństwem przy okazji sprawozdań śródk okresowych i sprawozdań z wykonania mandatu.”;

8) art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. SPUE składa regularne sprawozdania Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa na temat sytuacji w Sudanie i w Sudanie Południowym”;

9) art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. SPUE utrzymuje na miejscu ścisły kontakt z szefami delegatur Unii (w tym delegatur w Chartumie, Dżubie, Addis Abebie i Nowym Jorku) i z kierującymi misją szefami z państw członkowskich. Szefowie ci dokładają wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi na miejscu”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do końca stycznia 2012 roku SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 9 lipca 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 sierpnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2011/500/WPZiB**z dnia 10 sierpnia 2011 r.****dotycząca wprowadzenia w życie decyzji 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2011/137/WPZiB z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 lutego 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii.
- (2) Zważywszy na powagę sytuacji w Libii, do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczonego w załączniku IV do decyzji 2011/137/WPZiB, należy dodać kolejne dwa podmioty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do wykazu zamieszczonego w załączniku IV do decyzji 2011/137/WPZiB dodaje się podmioty wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 53.

ZAŁĄCZNIK

Podmioty, o których mowa w art. 1

	Nazwa	Informacje umożliwiające identyfikację	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	Al-Sharara Oil Services Company (Przedsiębiorstwo Usług Naftowych Al-Sharara) (Inne nazwy: Al Sharara, Al-shahara oil service company, Sharara Oil Service Company, Sharara, Al-Sharara al-Dhahabiya Oil Service Company)	Dzielnica Al-Saqa, w pobliżu meczetu Al-Saqa, Trypolis, Libia Tel.: +218 21362 2163 Faks: +218 21362 2161	Podmiot działający w imieniu reżimu Kaddafiego lub pod jego kierownictwem.	10.8.2011
2.	Organisation for Development of Administrative Centres (ODAC) (Organizacja na Rzecz Rozwoju Ośrodków Administracyjnych)	www.odac-libya.com	Podmiot działający w imieniu reżimu Kaddafiego lub pod jego kierownictwem, potencjalne źródło środków finansowych dla reżimu. ODAC ułatwiła realizację tysięcy projektów infrastrukturalnych finansowanych przez rząd.	10.8.2011

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

